

KlaNsROPET

Nr. 70

Des. 2005

**Vestbredden eller Cola,
hvor står vi...**

les mer på side. 6-11, 38-39 og 52-54

Nytt stadion?
side 36 og 40

Farvel til David Brocken
side 13-15

Klansropet

Nr.70 -julen 2005

Klansropet er: Klanens medlemsblad. Innlegg må sendes enten via e-post eller på diskett: ropet@klanen.no

Opplag: 15 000
Layout: Jørund Smedhus

Bidragstere: KjellG, KjellH, Kasper Wikestad, HipHop, Franko, Tony Liavik, Espen Knudsen, Gjermund Nordtug. Thomas Brække Sæteren, Lasse Vangstein. Jon Sandem.

Foto forside/bakside:
Thomas Brække Sæteren/Kevin Skjøthaug.

Annonseansvarlig: Espen Knutsen
e-post: espen@klanen.no

Hjelpemidler: Barnevakt og fleksibel arbeidsgiver.

Adresse:
Klansropet/Klanen
Postboks 6947
0130 Oslo
Fax: 23310171
e-post: ropet@klanen.no
e-post: klanen@klanen.no
Internett: www.klanen.no

Vålerenga Sjappa:
Pilestredet 8.
0130 Oslo
Tlf: 23310170
E-post: vsjappa@online.no

Inneholder blant annet

Side 13-15	David Brocken - intervju
Side 16-17	Sjappa og Bohemen
Side 20	Debatt NR
Side 22-31	Seriemester 2005
Side 42-43	Enga i Europa 2005
Side 44-45	Hockey vs Royal League
Side 46-50	Neste sesong
Side 56-62	EngaTifo
Side 64	Ny Vålerenga cd, send inn bidrag

Medlemskap i Klanen
kr 150,-. Barn under 15 år: kr 50,-
kontonummer: 6005 05 05319
E-post: medlem@klanen.no

VI MINNES

Kenneth André Overå

Det var med stor sorg vi mottok meldingen om at klansmedlem Kenneth André Overå var funnet omkommet i Stavanger. Kenneth var i Stavanger for å følge å støtte sitt lag, sitt Enga. Det er ekstra tungt for oss når en slik tragisk hendelse inntreffer under slike omstendigheter. Vi er mange i Klanen, men vi har ingen å miste. La oss ære Kenneth ved ytterligere å styrke samholdet i Klanen. Våre tanker går til Kenneths familie og venner.

Styret i Klanen

Ord for dagen

Litt rart å skrive «Ord for dagen» som seriemester i fotball.

Det har aldri skjedd før siden Apestreken, som etter hvert ble til Klansropet, så dagens lys i 1991. Og det føles jævlig godt!

Har man først vunnet gull så stopper man ikke med det, nei nå skal vi ta flere og det første målet er selvsagt å bli seriemester 2006. Når vi kan vinne med det spillet vi har prestert denne sesongen er det ingen tvil om at vi også kan gjøre det neste år, vi har et mannskap som har mye å gå på, det er helt klart noe uforløst med laget vårt og jeg forventer og håper at våre unggutter virkelig skal begynne å slippe seg skikkelig løs.

Det skal bli moro å se Vål'enga neste sesong! Klanen har vokst seg utrolig stor og mektig og er i skrivende stund nesten kommet opp i 15.000 medlemmer. Helt fantastisk. Målet neste sesong må bli å holde på disse medlemmene, samt å få flere til å følge klubben mer aktivt. Det er bra at dere er medlemmer, men hva med å gå på kamp en gang i blant? Først da er man virkelig til nytte for klubben.

Mange har også problemer med tekst og tempo på tribunesangene og dette har vi tenkt å gjøre noe med. Hvis alt går etter planen vil vi sende ut en gratis cd med det Klansropet som kommer ut rett før seriestart i

april. På denne vil dere finne alle de viktigste tribunesangene og tekstene til disse.

Dette Ropet er blitt en realitet på tross av bidrag fra dere medlemmer og jeg finner det litt merkelig at så få bidrar til vårt flotte og viktige medlemsblad. Fortsetter det sånn blir det slutt på disse utsendelsene noe som i tilfelle hadde vært utrolig synd og ikke minst skam. Skjerp dere, selv ynkelige Lyn har et blad de sender ut til sine medlemmer.

Ellers har nok en dvd for og av Klanen sett dagens lys og nok en gang er det bare å ta av seg hatten for den hardtjobbende Mr. Smedhus. Aldri har vel en person gjort så mye for så mange. En annen som fortjener skryt for utrettelig arbeid er Klanens fungerende talsmann, Gjermund Nortug. Det blir noen møter og telefoner i løpet av uka på den gutten.

Klanen skal i det hele tatt være glade for de ildsjelene som står på for organisasjonen, alt fra styremedlemmer til de usynlige folka som f.eks er moderator på div. web forum. Uten lønn, uten særlig mange klapp på skulderen og uten å egentlig få noe særlig anerkjennelse for den jobben som gjøres. Tusen takk til våre «usynlige helter»!

Da er det bare å si god jul, godt nytt år og måtte poka-lene fylle vårt premieskap til randen i løpet av 2006. Det er nå moroa begynner!

KjellG.

Festtalerere

Jeg vil gjerne litt tilbake i tid, tilbake til tiden med skumle spøkelser på hvert gatehjørne. Det var i forkant av kvalikkampen mot Sandefjord, og uansett hvor vi snudde oss så vi enten et konkursspøkelse, eller et nedrykksspøkelse.

Vi hadde de gode maktene på vår side så spøkelsene forvant. I dagens seiersrus vil jeg bare plukke litt i de gode maktene fra den gang for å se om det kanskje ikke var så rosenrødt som vi trodde. Midt oppi vår innsamlingsaksjon for å slippe unna det styggeste spøkelseset dukka jo tre velklede herrer opp for å skyte inn penger for å opprette et aksjeselskap i fotballen. Hans Petter Lundteppen, Egil Stenshagen og Stig Grimsgård Andersen forventet å bli trodd da de gjentatte ganger lovte oss at de i hvert fall ikke spyttet inn penger i klubben for å tjene på det. De var inkarnasjonen av snillinger som kun gjorde dette for å gi oss muligheten til å få en akseptabel sportslig satsning. Målsettinga deres var at klubben så snart som mulig skulle klare seg uten et aksjeselskap og heller være selveid. Vi kunne jo ikke annet enn å klappe i loffene for å applaudere at noen ville hjelpe oss i en sådan stund.

Hva skjer så etter 18 måneder? Hans Petter Lundteppen selger seg ned fra 37% til 32%. I utgangspunktet ikke noe galt i det. Jeg mener, noen av oss panter flasker når det kniper mens andre selger noen aksjer til noen

hundre tusen. Det ekle var bare at han solgte aksjer til 5-gangen av det han betalte. Du trenger ikke være rakettforsker for å regne ut hvor mange aksjer du da trenger selge for å få igjen penga dine - nemlig 1/5, resten er gevinst. Av de vel tre millionene du investerte har du nå fått igjen ca. to. Hvor blei det av dine fagre festtaler Hans Petter? Jeg forstår ikke hvorfor du forsøker å gi inntrykk av å være verdens snilleste onkel når det viser seg at du ser på dette som en hvilken som helst investering det er mulig å gjøre fortjeneste på. Isolert sett er det som sagt ikke noe galt i det, ikke misforstå. Men det er forutsatt at man ikke forsøker å gi inntrykk av å være en barmhjertig samaritan. Skulle du vært troverdig kunne du for eksempel solgt aksjene dine til klubben, for pålydende. Men nei da. Nå eier altså Lundteppen 32% som har kosta drøyt én million kroner. Jeg synes det lukter dritt når folk forsøker å gi inntrykk av å være noe annet enn det dem er. Noen av de gode maktene kan vise seg å være et forkledd spøkelse.

For å sette det litt i perspektiv, det har vært mer kostbart å inneha en VIP losje på Ullevål i disse årene siden reddingsaksjonen en det som ble investert av enkelte. For noen har dette blitt en gullkantet investering. Maten, den følger med på kjøpet, og da snakker vi ikke om de bedervede pølsene i bodene på Ullevål.

Alt for klubben

Stor takk til alle gode hjelpere

Det er mange som gjør en innsats for klubben, både i de forskjellige avdelingene og i Klanen. Du har sliterne som stiller opp ved arrangementer, monterer reklame, serverer kaffe på Valle eller Jordal etc. Lista er lang og mange vil nok aldri få den takken dem fortjener.

Ser vi mot Klanen er det også nok å ta av, noen sitter i styret, andre drifter hjemmesider, modererer debattforumene, syr tusenvis av meter flagg og svinger kosten over hundrevis av kvadratmeter stoff. Andre bruker penger og fritid på å drifte busser som skal frakte VIF supportere til bortekamper, eller hjemmekamper for den saks skyld, jeg nevner i fleng Greverud-bussen, Bohembussen, VIF Support, Ultrasbussen, Vertshusbussene og sikkert noen jeg har glemte, sorry. Lista er som sagt lang og den gjør meg stolt av å føle tilhørighet til VIF.

Noen faller fra, andre kommer til og med dere lever Vålerengens Idrettsforening videre i beste velgående. Skulle de sportslige resultatene utebli vil vi alltid komme tilbake, fordi denne klubben er av kjøtt og blod og ikke bare tidsbestemte spillerkontrakter og raske penger.

fra **367,-** én vei
VÅLERENGA

GJELDER REISER FRA BRANN, VIKING OG ROSENBORG.
TROMSØ FRA 495,- ÉN VEI.

norwegian.no

Prisen er inkl. skatter og avgifter. På enkelte dager og avganger kan det være få eller ingen ledige plasser til annonsert pris. Sjekk vår lavpriskalender. Bestill på www.norwegian.no eller SMS. Ved bestilling på telefon 815 21 815, hos ditt reisebyrå eller hos Narvesen, tilkommer et servicehonorar. Spesielle betingelser gjelder. Antall plasser er begrenset. Medfølgende barn t.o.m. 15 år får rabatt. Forbehold om pris-, regel-, avgifts- og valutaendringer.

Farvel Vestbredden, hei på deg Gaza!

Etter fire-fem sesonger på Vestbreddens kongetribune, på nest øverste rad nesten ved midtbanestrekene, melder jeg nå overgang til Gaza-svingen. Det er med tungt hjerte jeg gjør dette, men etter lange og harde runder med meg selv og andre måtte det bare gå denne veien.

Vestbredden var for inntil to år siden Ullevaal Stadions desiderte sanglokomotiv. Så flytta det noen over til Gaza, så enda flere, og enda flere...

Fremdeles var det fullt og vel så det på Vestbredden, problemet var bare det at mange av våre beste menn var forsvunnet og etter hvert ble «erstattet» av nye folk som ikke akkurat går under kategorien sangfugler. Når i tillegg alt for mange av de såkalte «syngende» til tider var mer opptatt med kaffekoppen, mobilen eller sidemannen, ja da ble valget til slutt enkelt.

Når vi i sin tid etablerte Kongetribuna som sangsenter ble flesteparten av de som fikk plasser der håndplukka, de havna i sangsenteret på grunn av at vi visste at de leverte varene. Mange av disse gjør definitivt ikke det lengre.

Hvor er engasjementet, utbruddene, gleden og viligheten til å spontant kaste seg ut i synging og roping?

Hvor er det blitt av knyttenevene og dø for Engamentaliteten? Er det ikke noe morsomt å vinne fotballkamper, eller er det at dere har blitt mette, satte og kjedelige? Var alt så mye bedre før?

Alle som står på Konge har en plikt om å støtte laget i med- og motgang, det er faktisk derfor de har fått plass der. Allikevel står minst halvparten av denne gjengen stort sett med henda i lomma og klager på dommeren, drikker kaffe eller småpludrer med sidemannen. Prøver du deg med små kommentarer som «hei, syng`a», får du bare svar som «klapp igjen`a, vi synger hele tida vi» tilbake. De forstår ikke at Klanen og også klubben krever noe tilbake når man er så «heldige» å få seg plass på stadions beste felt. De ser godt og det er det viktigste for dem.

Min plass, min plass, min kjære faste plass. Vi prøvde å gjøre noe med dette faste sete-systemet på sangseksjonene for to år siden. Det skulle vi aldri ha gjort, det ble et sant helvete så vi måtte kutte ut de planene. Dessverre er mange av disse mer opptatt av sitt eget vel og ve enn de er av klubbens. Så lenge de står godt og trygt sammen med kompisene, er det ikke så farlig om det blir synging eller ikke. Vi spurte pent om noen av de minst aktive kanskje kunne finne seg nye plasser litt lenger ut mot sidene for å gi plass til unge, ivrige og sangglade supportere, men nei da, dette var «deres» plasser.

Hva kan man gjøre med sånne folk? Vel, jeg velger å flytte meg vekk fra dem.

Hva så med sesongen 2006? Vestbredden fortsetter som før som en tribune for stående og syngende klansmedlemmer. Man kommer nok imidlertid til å merke at mange av de mest aktive har flytta over til Gaza. Allikevel håper jeg at de som fortsatt skal stå på VB gjør alt for å vise at Bredden ikke

er død, vi trenger nemlig to bra tribuner, ikke minst når det skal synges mot hverandre.

Gaza vil også bli en rein medlemstribune, og betaler du ikke kontingent til klubben eller Klanen vil du ikke kunne komme inn her i 2006 sesongen. VIF sentralt ville ha litt mer kontroll og det fikk dem, det begynte nemlig å bli litt vel Texas der borte mot slutten av denne sesongen. Når folk sloss internt, og noen tror de eier hele tribuna, må klubben sette foten ned.

MiniKlanen flyttes til hjørnet mellom VB og nedre VG sving, og alle uten medlemskap i klubben eller Klanen skal sitte i VG øvre. Prisene i VG øvre vil bli omtrent de samme som på Gaza og VB.

Gazas seks midterste seksjoner (D-I) vil bli definert som syngfelt og man kan kjøpe sesongkort feltvis. Kjøper du kort på felt E gir dette deg adgang til felt E, hvor du fra kamp til kamp vil stå blir din sak så lenge du står på det feltet du har sesongkort på. Disse feltene har plass til drøye 1.900 syngende supportere. Ingen får faste seter på Gaza.

Vi håper også at det vil bli mer liv på Gaza nedre neste sesong og prisene vil være lavere der enn på øvre, dette for å stimulere våre yngre og blakkere supportere til å finne seg en plass rett bak mål. Det vil ikke bli en eneste bortesupporter på Gaza i 2006, det vil være umulig å komme inn der uten å ha «papirene» i orden. Formynderstaten slår til...

Håpet er at de riktige folk kjøper sesongkort på de riktige feltene. Er du ikke blant dem som ALLTID kaster deg på når det har blitt starta sanger er disse feltene ikke et blivende sted for deg. Nå starter vi på scratch og forventer at folk selv greier å definere seg selv og hvilken supportertype de egentlig er. Hengehuer og kronisk negative folk greier syngeseksjonene seg godt uten – ut på sidene med dere! På forhånd takk.

Selv tror jeg at Klanen kommer til å få et nytt løft med dette nye opplegget. Skikkelige syngefolk vil samles, nye sanger vil lettere kunne læres, og trøkket vil bli utrolig mye bedre med et flerhodet samla sangtroll på 1.500 stykker enn folk spredt rundt både her og der. Gaza er meget godt egna til synging og minner ikke så reint lite om gamle Store stå med taket hengende rett over hodene på supporterne. Nå skal vi ta tilbake ånden fra Store stå og tida rundt 97!

Det skal aldri mer skje at Vålerenga skal bli sunget ut på hjemmebane. Aldri.

KjellG.

Hva er problemet med... Unge Enga?

Klanen har brukt år på å rydde opp i sitt eget miljø og har oppnådd en unik status blant folk helt fra Bibelbeltet i sør, til langt nord for moralsirkelen. Denne statusen har Klanen fått ved å være tydelig mot vold og rasisme, og ved å være best på tribunesang, tifo og grenseløs støtte til klubben, både i med- og motgang. Først etter at det var rydda opp, galopperte medlemstallet og Klanen blei en viktig samarbeidspartner og

dårligere. Man skulle tro dette var naturstridig. Det er det ikke. År med faste plasser har ført til at Vestbredden er blitt Norges største og koseligste møteplass, ved siden av treff.no. Det har blitt så trivelig at kaffen skvulper imellom alle klemmene, mens småpratene går. Ingen har ønska det, men folk har mer eller mindre ubevisst tatt fokus mer og mer vekk fra synginga. Og hvem pokker kan svinge et skjerv eller lede et anal-

maktfaktor. Det har blant annet gitt oss bra plasser, rimelige priser og 13.670 medlemmer som oftere og oftere blir hørt på Valle.

Noen få ytterliggående har i 10 år ment at Klanen er en alt for tam gjeng. I de siste par åra har det vært flere som synes Klanen har stagnert, og som dermed har ønsket å ta ansvar sjøl med å etablere butikk i butikken. Dette har bl.a. resultert i Unge Enga – en bøling med mer eller mindre unge gutter som er veldig blanke og fine i pelsen, som gir bønn gass på tribunen og som holder seg samla for å skape liv og røre.

Synginga har stagnert i 2005, samtidig med at medlemstallet i Klanen har eksplodert. Vi har økt med ca. 4.000 medlemmer eller 25 prosent, men stemninga har blitt

tog med en kopp kaffe i hånda? I tillegg har Vålenga blitt en hype, hvor bukser, sko og stringtruser er å finne med VIF-merke. Vi har rett og slett vært vitne til en økt kommersialisering – selvfølgelig i takt med de sportslige resultatene. Etterspørselen har økt så dramatisk at hvis ingen setter på bremsene innimellom, eller protesterer om du vil, kan det magiske ved Klanen trues og vannes ut.

Som ledende supportere ligger magien i å finne en balanse mellom kødd, ondskap, selvironi, humor, rock'n roll og intelligens. Hver eneste gang det kun er ett av disse elementene som oppfattes, har vi svikta. Totalt og fatalt. En serie med negative episoder vil føre til sponsor- og supporterflukt. Og det har vi ikke råd til om vi skal være i toppen.

For å illustrere spennet i hva som er akseptabel tribunekultur er følgende eksempel ganske bra. En representant for en sponsor opplever sangen «øl og vold», som helt upassende. Det sier litt om hvilke utfordringer Klanen, blant mye rart, står overfor. Men sånn er det altså. Jeg sier ikke at «grønne» sponsorer og nye supportere skal få komme inn å sette standarden, men Klanen må søke å få til mangfoldet og opprettholde en høy standard på supportervirksomheten, slik at flere sponsorer og supportere blir med. Eller som et absolutt minimum, sørge for at de vi har, blir værende. Vi må sørge for at det er kake igjen. Festen ække over etter én kamp. Etter å ha vært på noen kamper ser dem sjøl forskjellen mellom ondskap og supportervirksomhet. Men hvis denne ironien krydres med et barslagsmål på rad 13 i Cola, 10 knuste seter på Vestbredden og litt lun og fin uplanlagt bruk av bluss, så vil veldig mange slite med å oppfatte ironien, og om dette er kult eller bra.

I lys av dette er det fullstendig på trynet å tro at vi ved å uniformere oss som beryktede bråkmakere, og ved indirekte eller direkte invitere andre moteløver til bråk, gjør at laget og klubben blir mer attraktiv. Jeg har leita på web og snakka med folk. Det er ikke rart at folk er skeptiske til denne uniformeringa. Det har jo vært dritt over store deler av Europa og det hele startet i England. Vi vil ikke identifiseres med dem. Vi vil ha vår egenart! Vi har skapt vår identitet og det er den vi videreutvikler. Vi vil ikke gå baklengs inn i framtida. Og vi ønsker ikke å kopiere andre.

Tilbake til magien og den hårfine balansen mellom helt dølt og passe rock'n roll. Den ene ytterkanten er «grønne» sponsorer, og den andre er helt ekstreme supportere i egen uniform. Klanen må legge seg et sted i midten og opptre både som premissleverandør, korrigerer og oppfinner. Denne balansegangen tror jeg Unge Enga og casualmiljøet skjønner er full av utfordringer. Jeg tror også dem skjønner at mange er jeg litt bekymra for at noen har en skjult agenda, eller for å si det med andre ord, enkelte er bekymra for at casualstilen tiltrekker bråkmakere, og at dette miljøet sjøl kanskje er litt naivt i forhold til akkurat denne magnetismen. Samtidig må det gis honnor og være takhøyde i Klanen for at noen slår i bordet innimellom. For det er egentlig det jeg oppfatter Unge Enga langt på vei har gjort. For reelt sett har det vært fint lite bråk med dem. Skal vi lykkes med en fortsatt sameksistens mener jeg Unge Enga i 2006 må bli mye tydeligere på at bråk ikke er en del av agendaen. Klanens verdigrunnlag er tuftet på mangfold, humor, åpenhet, dugnad, kødd og moro. Invitasjon til bråk er et avvik fra dette verdigrunnlaget og vil ikke aksepteres. Mer liv og sang er derimot sårt etterlengtet.

Folk flest bor i Kina. I apeberget-tida var Vålengas supportere beryktet med negativt fortegn. Så vidt jeg veit var ryktet mye dårligere enn fakta, men det krevde altså årevis med seriøst klansarbeid for å endre oppfatninga til folk flest, og for å komme dit vi er i dag. Så er det lett å sovne mens man er best. Det føler jeg at Unge Enga og/eller casuals har bidratt til å sette på kartet. I 2006 håper jeg vi alle er vårt ansvar bevisst og ikke bidrar til en polarisering innad i Klanen. Vi må stå sammen og lære av hverandre. Overordnet alt står 100 prosent støtte til klubben. Litt ungt sinnablod er alltid sunt i et miljø med flere etter hvert halvgamle gubber med større og større øyebryn. Allikevel klarer jeg ikke å dy meg: Det ække meninga å være motepolit, men det er å forvente at supportere forstår sin egen rolle midt oppi alt. Driver du butikk skal du tjene penger. Driver du supportervirksomhet skal klubben oppleve støtte. Taper du penger driver du ikke butikk. Støtter du ikke laget er du ikke supporter. Enkelt og greit.

I 2006 er det Champions League og hei og hå. I år har alle hørt og sett at det ofte har vært mer trøkk i Cola enn på Vestbredden. Det kan vi takke Unge Enga for. Sangmessig er de det beste som har skjedd siden Kjell begynte å drikke i 1978. Jeg har blitt litt kjent med noen rundt miljøet i Unge Enga. Hyggelige gutter og pene og rene i tøyet er dem i hvert fall – og flinke til å syngje. Veien å gå er ikke å avvise dette miljøet. Det kan vise seg å bli litt sånn å avvise Elvis og å glemme at man har vært kalv sjøl. Vi trenger nemlig hjelp fra moteløvene for å unngå en aggro-utvikling lik den vi ser i Sverige. Der har veldig mange slutta å gå på kamper på grunn av det dem oppfatter som et truende supportermiljø. Sjøl opplevde jeg en gjeng med sjarmtroll da vi så Djurgården borte i lekeligaen Royal League sist. Det var en bønnsj som leita etter bråk hele da'n og som til slutt regisserte et angrep på en liten uskyldig pøbb, hvor ingen unntatt Svenna (bombe!), blei skada. Men at de greiene der er absolutt møkk - det kan flere enn meg bekrefte. Nå er vi seriemestere og det skal høres over hele Europa! I 2006 håper jeg et kraftsentrum av Norges beste syngende supportere samles i Cola. Dette vil føre til ledige plasser på Vestbredden, og dedikeres folk som vil syngje, men som ikke nødvendigvis vil gi full gass hele tida. Jeg tror og håper Unge Enga vil inngå i Klanen uten å flørte videre med en voldskultur ingen ønsker at skal få innpass på norske fotballarenaer.

Til resten av dere som fortsatt bor i Kina vil jeg minne om at vi faktisk er foppallsupportere. Det skal være litt bøll og rock'n roll blant landets mest ihuga supporterne når det er kamp. Du er i Vålenga nå! Har du sarte barn velg et annet sted enn Cola i 2006. Velkommen etter!

Bedre stemning på Vestbredden

Foto: Kevin Skjothaug

26/10 1980: LSK - VIF 1-4. Takk gutta!

Norgesmesterne fra 1980 hylles av Vestbredden 25 år etter. La oss beholde og videreutvikle den unike stemningen. Vestbredden på sitt beste sammen med Colasvingen har et enormt potensiale.

Klanen er Norges beste supportere og den statusen skal vi beholde; men det kommer ikke av seg selv. Vi er med i Klanen for å støtte Vålerenga og Klanens 14.000 medlemmer skal høres på kamp.

Vestbredden ga i år brukbar lyd i fra seg på våren, men utover høsten blei det mer og mer stille. Færre initiativ fra forsangere kombinert med dårligere respons fra massen førte til at vi presterte langt under pari. Kanskje tålte vi ikke motgangen på tross av at vi slåss om seriemesterskapet og til slutt også vant dette. Sangproblemet på Vestbredden ønsker vi å gjøre noe med og vi føler at vi må reagere raskt. Det var meninga at det skulle holdes et allmøte 3. november angående synging og stemning. Dette blei avlyst. Derfor samla vi en gjeng på Bohemen etter opprykkskampen til 2. laget den 14. november for å diskutere og komme fram til tiltak vi ønsker å gjennomføre for å gjenreise den ekstatiske stemninga på Vestbredden.

Vi ønsker primært en samling av de ivrigste sangerne på Gamle Konge og i tillegg få flere av de sangsterke personene opp på dette feltet. Gamle Konge er de aller øverste radene av felt G på Vestbredden. Grunnen til at vi ønsker denne samlinga er at vi mener et sterkt sangsentrum på Gamle Konge gjør at sangene lettere og raskere sprer seg ut på kantene. I tillegg til å få inn nye sanggale stemmer til seksjonen, ønsker vi også å stå noe tettere. Det gjør absolutt ingenting om vi står tre stykker på to plasser. Jo tettere vi står, desto lettere er det å skape stemning.

Det er kommet mange nye fjes i Klanen de siste åra. Det er jo et spørsmål om disse faktisk kan sangene våre. Vi tror ikke alle kan det, og ønsker derfor at en CD spilles inn og distribueres med Klansropet som kommer til sesongstart. I coveret på CD-en bør også alle tekstene stå. Vi vil også sørge for at flyers på Vestbredden trykkes og distribueres med jevne mellomrom. Dette kommer også til å bli tatt opp på årsmøtet. Vi skal sørge for at alle som har lyst skal få bidra. Det skal ikke finnes unnskyldninger for ikke å bli med og synge.

Et annet dilemma er at forsangerne og andresangerne (en andresanger er de som først kaster seg på sangen i det en forsanger drar i gang) har prestert under pari. Vi vil derfor oppfordre alle, spesielt da Gamle Konge, til å overprestere i år 2006. Kutt ut syting og klaging, hold mat- og drikkepauser til nettopp pausa, og vent også med tekstmeldinger til pausa. Kort sagt: Syng høyt for Vålerenga! I tillegg vil vi forsøke med retningsbestemt oppstart av sanger, slik at noen synger rett fram, mens andre roper utover mot sidene. På den måten mener vi at flest mulig vil få med seg sangen raskest mulig og kaste seg med på den.

Alle med sesongkort på Gamle Konge vil bli invitert til et nytt møte mellom årsmøtet og sesongstart. Vi beklager at vi ikke fikk samla alle til det første møtet. Dersom mailadressa deres ikke står i medlemsregisteret, eller dere er usikre på om dere står på vår liste, send deres mailadresse(r) til gk@klanen.no. Hjelp oss å gjenreise G-punktet på Vestbredden.

Vestbreddens Røst

Sesongkort 2006

Det vil i 2006 satses på å forsterke sangsenteret i Colasvingen (Gaza). Øvre Gaza krever medlemskap i Klanen. Det er ikke faste plasser, men man kjøper plass til fast felt. Feltene reservert stående og syngende supportere er felt A, B, C, D, E, F, G, H, J, K-N.

Her vil det selges samme antall plasser som det er stoler.

Det vil i år være angrefrist på ditt valg av tribune. Skulle du ønske å gjøre om kjøpet fra én tribune/felt til en annen vil det være mulighet for det, forutsatt ledig plass på feltet du ønsker deg til. Mer info på www.vif.no og www.klanen.no

PRISER

Sesongkort

**Vestbredden 1450,-
Colasvingen (Gaza) øvre 1250,-
Colasvingen nedre 1050,-**

Enkeltbilletter

**Vestbredden: 150.-
Gaza Øvre: 130.-
Gaza Nedre: 110.-**

Murmester Knut Guttorm as

Medlem av Norske Murmesteres Landsforening

Sentral Godkjent for ansvarsrett for Mur og betong,
Energi-installasjoner, Tømrerarbeider

Nybygg/tilbygg

Bad og våtrom

Rehabilitering

Peiser og piper

Vedlikehold

Mur og flisarbeider

Vindus/dørutskifting

Snekkerarbeider

Fasader

Forskaling og støp

Egne servicebiler

Egne norske håndverkere

Spesialpriser til klansmedlemmer

Mob nr. 91 71 31 05

Faks nr. 22 23 51 61

Etter to begivenhetsrike år så var det slutt for David Brocken.

Farvel til Belgisk Blå

Han kom til et bunnlag og nå drar han fra de regjerende seriemesterne. Men en ting irriterer han seg fortsatt over. At Club Brugge er i Champions League og ikke Vålerenga.

Brockens tid i Vålerenga går ubønnhørlig mot slutten. Vi møter den etter hvert aldrende mannen på Brakka, der han har deltatt på mesterskaps-fotografering og autograf-skriving til barna.

Da han kom til Vålerenga hadde klubben akkurat berget plassen på den mest dramatiske måten. Allikevel var ikke Brocken i særlig tvil da han fikk telefonen fra sin gamle lagkamerat Kjetil Rekdal.

-Rekdal var en veldig ambisøs spiller, og han er ikke mindre ambisøs som trener for å si det sånn. I tillegg

så snakket jeg med Siem og han virket også veldig profesjonell, så for meg var valget egentlig ganske enkelt. Jeg så virkelig mulighetene som lå i klubben, sier Brocken.

Og utviklingen til klubben har vært enorm siden den tiden. På to år så har Brocken vært med på både sølv og gull i Tippeligaen, vært en hårsbredd fra Champions League og han har sett at klubben har utviklet seg til en maktfaktor i norsk fotball.

- Jeg er utrolig takknemlig for at jeg har fått være med på å spille en rolle i Vålerenga de siste to årene. Det har vært helt utrolig å være her, og jeg er veldig stolt over

“Jeg vil benytte denne muligheten til å takke Klanen for de øyeblikkene de ga meg.”

Tekst og foto: Kasper Wikestad

hva vi har oppnådd. Men klubben er allikevel bare i startgropa. Den har en stor fremtid foran seg, men det gjelder å ta vare på den, sier han.

-For meg er dette en perfekt avslutning på den spillende karrieren. Jeg sa før sesongen at om vi vinner serien så skulle jeg gi meg. Nå passer det veldig godt. Jeg har vunnet det største man kan vinne i Norge, og jeg har fått drømmejobben i hjemklubben min Lierse. Jeg er snart 35 år, men egentlig så skulle jeg på mange måter ønske at jeg var 28 og kunne være med på den fantastiske fremtiden denne klubben har. For det er nå det begynner, fortsetter Brocken.

- Jeg har allerede merket at supporterne kanskje er i ferd med å bli litt blaserte. Det er viktig å ikke bli for kravstore. Neste sesong blir vanskelig, og man kan ikke forvente at vi skal vinne alle kampene.

Dermed er det slutt for Belgisk Blå rasende opp og ned høyrekanten til Vålerenga. Erstatteren er allerede på plass i Jarl André Storbæk.

Takk David Brocken for to fine år. Lykke til videre i Lierse, og takk til familien din som har latt deg bo i Oslo samtidig som de har bodd i Belgia.

Det er en ting som irriterer meg. Brügge skulle aldri vært i Champions League. Der skulle vi ha vært. De var livredde for oss og hadde vi angrepet på bortebane så hadde vi slått dem. I stedet så la vi oss så lavt at de kunne kjøre over oss. Etter kampen så kom en av trenerne til Brügge og takket meg for at vi la oss, sier David Brocken til Klansropet.

På sine to år i Vålerenga fikk Brocken med seg 39 seriekamper og tre mål for klubben. Han debuterte i UEFA-cupen hjemme mot Newcastle, og i følge han selv, så oppdaget han da at han var kommet til en spesiell klubb med helt spesielle supportere.

- Jeg kommer aldri til å glemme det. Jeg var helt ny og ukjent i klubben. Og da supporterne begynte å rope navnet mitt etter 20 minutter, så fikk jeg frysninger gjennom hele kroppen. Hårene bokstavelig talt reiste seg. Klanen er kanskje de beste supporterne jeg noen gang har spilt for. Jeg mener, Standard Liege-supporterne lager et sinnssykt liv, men straks ting ikke går veien så begynner de å pipe, eller de kommer ikke i det hele tatt. Sånn er ikke Klanen. De er lojale hele veien og jeg vil benytte denne muligheten til å takke Klanen for de øyeblikkene de ga meg.

Men alt var ikke rosenrødt i tiden til Brocken i klubben. To ganger på rad ble han plukket av banen av Rekdal etter en drøy halvtime. Først mot Lillestrøm så mot Lyn. Vi husker alle en gråtkvalt Brocken etter kampen mot Lyn som ikke var spesielt fornøyd med å bli gjort til syndebukk av trener Rekdal. Alt dette er ifølge Brocken en del av gamet og glemt nå. Det eneste han fortsatt har å utsette på Rekdals disposisjoner er i kampen mot Club Brügge.

Og selv om framtida er så lys at man må bruke solbriller, så advarer allikevel Brocken alle supporterne og klubben han har blitt så glad i.

David Brockens 3 største øyeblikk i Vålerenga-drakt

1. Seriegullet. Eller for å si noe konkret. Bussturen med seriegullet i hånda.

2. Selv om det er et litt trist øyeblikk så må jeg allikevel si siste kampen i fjor. Vi var så nære, og stemningen var enorm. Det som gjør at det er blant de største øyeblikkene, er at det var virkelig noe som betød noe.

3. Debuten min hjemme mot Newcastle. Da jeg hørte Klanen rope navnet mitt for første gang. Det var stort.

Sjappa og Bohemen

At alle har en oppfatning om hvordan Siem og Co på Valle, og Kjær og hans stab på Jordal skal gjøre jobbene sine er ikke annet en forventet. Tar man en jobb i disse organisasjonene er man klar over at man fra tid til annen vil havne i søkelyset. Det samme kan man si om styrevervene i fotball, hockey, Klanen og Idrettsforeningen. Man tar ikke tillitsverv her av andre grunner enn at man ønsker å bidra på ett eller annet vis, men samtidig er man klar over at jobben du gjør blir fulgt med falkeblikk av vanvittig mange mennesker.

Det er muligens enda verre på ytterligere to institusjoner i systemet, Bohemen og Sjappa. Hvem skulle for fem år siden trodd at en jobb på disse to stedene innebar offentlig søkelys og at så mange mennesker skulle mene mangt om hvordan de som jobbet her bedrev jobbene sine? Særlig er lederne på disse stedene blir vurdert fra topp til tå av hundrevis av mennesker hver uke. Jeg tror Stephan og Kjell på Bohemen egentlig ikke plages nevneverdig av dette. Utenom de som fra tid til annen blir henviset til å komme seg ut av døra på grunn av overskjenking, er det ikke alt for mange som er negative og som legger seg bort i hvordan puben skal drives. Sannsynligvis fordi produktet man tilbyr er forholdsvis enkle å definere - det vises sport på et utall TV-skjer-

mer og det selges alkohol. Det ligger mye jobb bak hver eneste dag, og lite overlates til tilfeldighetene, men få stiller spørsmål om økonomien og konseptet.

Sjappa blir sånn sett en annen skål. Her tilbys nå utallige ekstratjenester, omsetningen og overskuddet har skutt i været og alle er glade. Trodde vi. Men nei da. Aldri har vel så mange ondsinna rykter floreret om det som foregår i Sjappa. Ikke misforstå, det er helt fint at folk har en formening om og forslag til nye artikler, eller kritikk av de eksisterende, forutsatt at det rettes mot de ansvarlige. Det samme gjelder billetter, turer, medlemskap og alle andre tjenester som utføres - nemlig å rette kritikk og forslag av endring til de ansvarlige. Problemet oppstår når ryktene virkelig blir ondsinna og tar form av å være satt ut for å skade. I rollen som leder er det klart at mye av dette rammer Frode Veie. De siste månedene har jeg hørt noen fantastiske historier om Frode. Han tar med seg mange kamerater på ukesturer til steder Vålerenga skal spille kamper under påskudd å skulle gjøre en jobb som turarrangør, mens det egentlig er fylleturer betalt av oss andre. Det er derfor turene blir så dyre. Ifølge rykter får også Frode penger under bordet av leverandører, og har dermed råd til å investere i eksterne bedrifter, kjøpe

seg leilighet og ny bil. Han spiser visstnok også direkte av lasset, fordi folk har sett han selger kampbilletter på borteturer og putter penga i egen lomme.

Det faktum at Stephan, Kjell og Frode orker å jobbe i søkelyset til enhver tid er imponerende, og at det samtidig oppnås vanvittige resultater er nesten utrolig.

Før jeg kommenterer enkelte av ryktene over vil jeg bare minne alle dere ryktemakere om en ting: Det faktum at Klanen sitter som deleiere i Bohemen og Sjappa gjør oss til arbeidsgivere. Det vil si at vi har et arbeidsgiveransvar ovenfor de som jobber der med alt det måtte innebære. Som arbeidsgiver har alle medlemmer av Klanen et medansvar for at arbeidstakerne på disse stedene har bra arbeidsforhold, og da er ryktemakeri totalt foraktelig. Skulle eierne av din arbeidsplass sette ut ondsinna rykter om deg ville kanskje også du reagert?

Rykter angående turer med Sjappa: Sjappa og Frode har overtatt mye av den praktiske jobbinga rundt turene Klanen arrangerer. Klanens turansvarlige godkjenner dog alle turer før de iverksettes. Til tross for at kostnadene for bussleie har økt med ca. 40-50% siste fem årene har vi klart å holde prisene på samme nivå som den gang. Samtidig er kvaliteten på bussene og sjåførene uendelig mye bedre.

Flyturer med Klanen er en annen verden enn på Schlafenreis-tid (før 2001). For det første er prisene omtrent halvert. Når vi kommer til destinasjonene er det et strømlinjeforma opplegg de fleste charterselskaper bare kan drømme om å oppnå. For å få til dette er vi avhengig at en, eller flere personer, har vært på stedet for å sørge for at detaljene rundt oppholdet er spikra. For å opprettholde kvaliteten på disse turene er vi på samme måte avhengig av å ha med ansvarlige på turene. Uansett er det Klanens turansvarlige som godkjenner alt rundt dette, og er således den man må henvende seg til om noen skulle ha spørsmål rundt turene. Det økonomiske er det også full kontroll på med detaljerte regnskaper om noen skulle lure.

Ryktene rundt Frodes personlige økonomi er kun Frodes sak. Hva han tjener i Sjappa er fastsatt av eierne. At han har hatt griseflaks på boligmarkedet og i likhet med

mange har tjent bra på den generelle prisøkningen på boliger i denne byen kan jeg ikke helt se er offentlig informasjon noen har krav på.

For ikke bli for detaljert er det i hovedsak to ting som er viktig:

* Det er detaljerte regnskaper på alt. Skulle du ha spørsmål til driften er det bare å komme å spørre en av det to fra Klanen som til enhver tid sitter i styret i Sjappa. Det er også full mulighet til å spørre Frode direkte om alt dere har spørsmål om, og det er uendelig mye bedre enn å sette ut rykter.

* De siste to årene har Sjappa bidratt med rundt to millioner kroner til Klanen gjennom diverse avtaler, hovedsakelig gjennom markedsføring, royalties og tjenester utført av våre medlemmer. Disse pengene er skapt gjennom hardt arbeid fra de ansatte i Sjappa, og viser med all tydelighet at det ikke er noe snusk i dette maskineriet. Da hadde det ikke blitt ei krone.

For å oppsummere: Slutt med all drittprat som kan gjøre at vi mister gode folk som ikke orker mer. Vi framstår innimellom som en hønsegård hvor ryktelommene tar overhånd. Ikke vær redde for å snakke direkte til den det angår.

Styret.

Endelig mestere!

Da de fleste for lengst hadde gitt opp håpet om seriegull til en annen klubb enn alt for lenge suverene RBK, kom VIF inn med en sugende innspurt og slo Start på målstreken med minst mulig margin. Det var kanskje ikke akkurat sånn det egentlig skjedde, men faktum er allikevel helt ubestridt: Vålerengens Idrettsforening er seriemestere 2005!

For oss litt mer tilårskomne er dette slett ikke første gang vi har vært med å ta gull, nei jeg husker for min del godt at vi tok tre stykker tidlig på 80-tallet. Forskjellen da og nå er imidlertid enorm. Den gang var det stort sett bare de aller få mest punche supportere som brydde seg, og da gutta løp æresrunda med pokalen på Bislett var det ikke mange tusen som gadd å stå igjen og applaudere. Fotball var ikke så stort på den tida og det var ikke mye blått og rødt å se på tribunen. Det var en nyanse og det var grått.

I 1981 hadde vi et sensasjonelt høyt snitt på hjemmebane på rundt 11.000 tilskuere. Dette snittet falt dramatisk i 1983, og i 1984 var det ikke mange igjen av oss oppe på Bisletts morkne betongtribuner. Suksess trener Gunder Bengtsson

Foto: Kevin Skjothaug

fikk skylda for denne tilskuersvikten. Litt merkelig da ingen scora flere eller slapp inn færre enn oss. Men tallenes tale var aldeles klare, publikum ga faen og den godeste Gunder forlot klubben etter å ha henta inn to seriegull.

Uten publikum hjelper det som kjent ikke det spor om man har en drøss svære pokaler i skapet. Det var den gang – 21 år siden. I fjor, altså i Herrens år 2004, kjempa vi en knallhard kamp hele høsten med regjerende mester Rosenborg, en kamp vi til slutt tapte med et lite drittmål. Greit nok det, sølv kunne vi fint leve med, vi hadde overraska både oss sjøl og andre og visste at muligheten kom tilbake i 2005. Om den gjorde!

Vårsesongen bød på en del seire, selv om det helt store finspillet lot vente på seg. Det kom vel egentlig heller aldri, vi snubla oss stort sett fra poeng til poeng. Men seierene kom da tross alt, og etter 4-1 borte mot FFK i midten av september følte vi at alt var opp til oss: Nå skulle gullet hjem til Oslo. Lyn og Rosenborg på Ullevaal var da ingen motstand for oss... Dessverre skulle det vise seg at alt vi tok i etter denne kampen ble til gråstein.

Allikevel hang vi med i toppen, mye på grunn av at Start, Lyn, Viking og Lillestrøm alle tapte da det gjaldt som mest. Alle resultatene gikk vår vei. Unntatt våre egne.

Da vi så tapte 0-2 hjemme mot Rosenborg i nest siste kamp trodde nok de aller fleste av oss at løpet var kjørt, men heldigvis greide Start bare uavgjort oppe i Bodø. Håpet levde fremdeles, om enn i en syltynn utgave. Så kom den store dagen hvor det hele skulle avgjøres. Det var grått og vått.

De fleste av oss som reiste bortover til Skien gjorde det med den vissheten at det sannsynligvis ble sølv. For oss var sølv helt bortkasta, men det var vel den veien det måtte gå? Å ta gull var en rein bonus som få ærlig og oppriktig trodde noe særlig på. Men vi dro da i tusenvis, drakk våre øl og sang våre sanger. Muligheten var der og håpet kunne ingen ta fra oss. Resten er historie.

Vi vant selvsagt ikke kampen, ærru gæærn, men det gjorde ikke Start heller og tidenes merkeligste serieavslutning var et faktum. VIF ble seriemestere etter å ha tatt tre poeng på de seks siste seriekampene. Her var det bare å klype seg selv i begge armene. Vi vant for faen, vi tok seriegull, vi rappa gullet rett foran nesa til feiten fra Flisbyen!

Bare det å snyte Tom Nordlie for en tittel fikk en til å glemme dårlige kamper og vedvarende måltørke. Hvem bryr seg? Vinneru så vinneru.

Vel hjemme i hovedstaden igjen ble vi møtt av brølet fra tusenvis av fans nede på Rådhusplassen. Her stod minst 10.000 mennesker midt på natta og hylla Norges nye seriemestere. Helt uvirkelig.

Ikke spør meg hvordan vi greide det, eller hvordan de andre laga ikke greide det. Men vi greide det.

Seriegull 2005.

Og vi gir oss ikke med det!

KjellG.

Kan vi få en debatt nå?

Gjennom hele sesongen har kritikerne fått høre at man må vente til etter sesongslutt med å ytre sine kritiske røster man har om Vålerenga. Det var viktig å støtte laget 100 prosent i sesongavslutningen, og en slik debatt kunne man ta etter sesongslutt.

Vel, nå er sesongen over og jeg har fremdeles ikke sett noe til debatt. Det nærmeste er vel Kjell Grønningens innlegg på Klanen.no, men det var det ikke mange som brydde seg noe om. Vålerenga endte opp som seriemestere så hva er det å kritisere?

I grunn er svaret masse. Sesongavslutningen var mildt sagt elendig. Vi har hatt bedre sesongavslutninger enn den i år, og likevel rykket ned. I år endte vi opp som seriemestere. Tre poeng på de siste seks kampene er kritikverdigg uansett om man kjemper i bunn eller i toppen av tabellen.

At vi ble seriemestere kan vi egentlig bare takke de andre topplagene for. Starts fire poeng og Lillestrøms fem poeng på de siste seks kampene viste seg å akkurat være nok til at vi kunne ende en 21 år lang tørke i Vålerenga.

Jeg har på ingen måte tenkt å falle ned på tabloidjournalistenes nivå å hevde at Vålerenga ikke fortjente å bli seriemestere. Til tross for at vi ikke gjennomførte en herlig sesong, var vi det laget som tok flest poeng. Og det laget som tar flest poeng over en lang serie er det laget som fortjener å bli seriemestere. Men hva gikk egentlig galt?

Det er ikke tilfeldig at vi snublet mot slutten av sesongen. Vi snublet nemlig mot de samme lagene før sommerferien også. Vi tok ett poeng mot Lyn i første halvdel av sesongen, og null i andre del. Samme utfall som mot Start. Mot LSK og Viking var det motsatt. Vi tok med andre ord 4 av 24 poeng mot de andre topplagene. Hvordan er det mulig?

Jeg har gjennom hele min karriere som Vålerenga-supporter kun krevd én ting av spillerne og lederne i klubben: De må gi 100 prosent hele tiden. Mitt inntrykk er at Vålerenga anno 2005 stort sett lå langt unna dette. For hvor mange kamper kan du med hånda på hjertet si at var glimrende fra start til slutt? Rosenborg borte kanskje? Det samme med Brann borte muligens? Kanskje et par kamper til, men stort sett virket vi ikke motiverte til å gi alt på banen. Vi ble regelrett kjempet i senk av Lillestrøm og Start i år. Lillestrøm og Start. Uwe Rösler og Tom Nordlie. Det alene bør svi såpass at man gir 100 prosent i den neste kampen, så hvorfor skjedde ikke det?

Er det spillertypene vi har hentet inn? Er de for "mette"? Er det trenertrioen som har skylda i sin manglende evne til å motivere? Er det publikums (les: Klanens) skyld? Eller var rett og slett disse lagene såpass mye bedre enn Vålerenga?

Jeg tror vi med sikkerhet kan si at disse lagene ikke var bedre enn Vålerenga. Jeg tror svaret ligger fordelt ut på de tre andre tingene jeg nevner. Klanen vokste med flere medlemmer i 2005 enn det andre supporterklubber har som total medlemsmasse. Faktisk er Klanens økning over dobbelt så stor som antall medlemmer i de andre supporterklubbene med et unntak. Likevel var det en av disse andre miniputtene som mest sannsynlig var de beste supporterne i år. For Klanen var det ikke.

Vi så ofte at Vålerenga leverte en elendig førsteomgang for så å komme tilbake i andreomgang, så hvorfor kan ikke Rekdals tordentale komme før kampen og ikke i pausen? Spillerne en for en gjennomførte en bra sesong, men som et kollektiv fungerte de ikke så bra. De manglet "killer"-instinktet som sendte oss nesten til topps på tabellen i fjor. Da var det denne vinnerviljen som alene gjorde at vi vant mange jevne kamper.

Det finnes uansett ikke et fasitsvar på hva som gikk galt i årets sesong og hva som fungerte. Uansett etterlyser jeg en debatt rundt temaet slik at vi sammen kan gå inn i 2006 proppfulle av selvtillit, men uten at beina våre har forlatt bakken.

Så lenge vi kan utfordre hverandre uten at man setter seg i skyttergravene kan vi klatre helt til topps også neste sesong. Uten en slik debatt kan det fort ende i at vi kan stagnere like kjapt som vi etablerte oss som topplag.

-hof-

Gratulerer med seriegullet!

Vi i Hafslund gleder oss sammen med klubben, Klanen og alle supporterne!

Vi sveiper innom flopper? tribuneliv, politi og sikkerhet, noen sleivspark og litt til...

VÅLERENGA: Seriemester 2005

Som Vålerenga-supporter har de aller flest av oss, uansett når vi ble med, startet med optimisme. Man tenkte, Vålerenga ville være overlegen en eller annen gang. Har man vært med en stund har den optimismen bli skjøvet til side med galgenhumor og pessimisme. Mange av oss mistet troen på seriegull en gang på nittitallet. Men akkurat som man ikke trodde man skulle se Vålerenga spille kvalik til Champions jævla League, trodde man ikke på seriegullet. Nå er vi mestere.

På de neste sidene oppsummerer vi 2005 og ser frem mot 2006 sesongen.

Foto: Kasper Wikestad

Sesongen 2005 startet katastrofalt

Med et pinlig, men nesten forutsigbart tap på Hamar. Pinlig fordi det var klubben med Norges nest dårligste selvbylde (etter LSK) og nest største misunnelse (etter LSK!) som slo oss grundig. Forutsigbart fordi Vålerenga hadde vist god figur gjennom vinteren, spesielt i Royal League. Da måtte vi jo tryne?

Men så dro vi fem strake seire mot Brann, Molde, Tromsø, Aalesund og Bodø Glimt før vi spilte uavgjort mot Fredrikstad. Innimellom tok vi Brann i Royal League samt hadde skogsblussfest på Hadeland i cupen.

Deretter fulgte en muligvis nå glemte periode med tap mot LSK borte, uavgjort mot Start og Lyn, og en smell mot Viking hjemme. Cupen gikk som en drøm mye takket være Hulskers ekstreme målform der. Rekordform, faktisk.

Så fikk vi form på seriespillet igjen med seier borte mot Norges beste lag de siste sesongene: Rosenborg. Kjøpt fulgt med utsparking av Start fra cupen, nedsabling av Odd på hjemmebane i serien samt ettmålsseire hjemme mot Ham-Kam og borte mot Brann. Innimellom sendte vi illeluktende finske Haka ut av CL-kvaliken. Etter en litt stusslig uavgjort mot Tromsø hjemme tok vi både Aalesund borte, Bodø Glimt og Molde hjemme samt en brutal overkjøring av Fredrikstad borte. Underveis hadde vi sendt Brann ut av cupen og kanskje i sesongens daværende verste øyeblikk opplevd vi å bli stoppet helt på terskelen av Champions League etter straffer i Brugge.

Etter dette fulgte den mye omtalte sesongavslutningen for Vålerenga som inneholdt en ganske pinlig exit fra UEFA-cupen, tap for LSK i cupen og uavgjort i serien og nok et irriterende tap for Lyn. Med uavgjort borte mot Viking øynet vi håp, men så ble det nok en real smell mot Rosenborg i vår siste hjemmekamp. Før den legendariske kvelden borte mot Odd og vårt første seriemesterskap på 21 år. Takk til Drillo og FFK også.

Arason fikk stor pokal og medalje

Som de fleste klubber opplever var ikke sesongen 2005 en ren opptur, vi hadde også dårlige perioder. Men vi hadde færre av dem enn de andre lagene, og vi presterte over en hel fotbolls sesong sett det beste i Norge. Vår lykke over seriegull var fortjent.

Fra helt til skurk

Allikevel ble det en greie mot slutten av sesongen med at «Hele Norge» ønsket at Vålerenga ikke skulle vinne serien. Sesongen før ønsket «alle» at vi skulle slå Rosenborg på målstreken, men denne sesongen var det plutselig vi som var den stygge, slemme ulven. For det første handlet det om at nordmenn, som alle andre folk, er veldig glad i underdogs. Og sjefsbiikkja var jo nyopptrykkede Start, som tross alt var et bra fotball-lag.

Så var det kanskje ikke så lurt av Rekdal og klubben å klage i media over det tunge kampooppsettet. Selv om argumentene kunne holde vann digger jo ikke Norge folk som syter. Viktigst var det vel allikevel at media, som den saueflokk de er, grep begjærlig sjansen til å lage såkalt godt stoff på dette. Som egentlig er helt intetsigende – hvorfor skal man i denne sammenhengen i det hele tatt bry seg om hvem som liker hvem. Kanskje det også er en norsk greie, det er så viktig at alle er koselige og liker oss. Jeg brydde meg ikke i utgangspunktet.

Det som var så bra med hele denne mediesverteplanen mot oss var at den slo tilbake. Vi kunne hatt mer splid og trøbbel i klubben som følge av den svake høstformen. I stedet tror jeg at klubben og alle menneskene rundt ble mer sammensveiset av at «alle» var mot oss. Vi avsluttet ikke med noen røkare av noen kamper, men kanskje var dette nok til at vi dro de tre uavgjorte vi trengte. Mens alles favoritt Start kjente forventningene, og gikk på tre tap pluss en uavgjort. Alt dette er noe å tenke på når vi går til sesongen 2006 og skal forsvare gullet. Ja takk til at alle skal ta oss. Det er det vi som vinner på. Men det viktigste vi skal huske på før sesongen 2006 er at i enhver suksess ligger kimen til fiasko.

Fotballspillerbutikken Vålerenga

En ting som kunne vært demoraliserende for sesongen 2005 var fokus på salg av spillere. Typisk når en spiller ønsker seg litt bort, eller er en hot salgsvare. Da blir det en utfordring å holde fokus på sportslige prestasjoner, enten spilleren vil vekk, agenten er salgskåt, direktøren vil ha pengene, eller supporterne er lei av fyren og vil kvitte seg med han. Heldigvis gikk denne sesongen strålende, kan man i ettertid si. Vi hadde hotte varer, men de forble utstilt i vinduet. Og kanskje det var en vesentlig grunn til at gullet ble vårt.

Den mest omtalte spilleren var med letthet Steffen Iversen. Ivers har hele tiden vært ærlig om framti-

Reitmaier fikk bitteliten pokal

den. Han ville videre en gang. Det koblet med hans kvaliteter og profil har gitt en mediefokus på en spillers framtid omtrent uten sidestykke i Vålerengas historie. Og underlig nok var det kun et eneste spørsmål som gikk om og om igjen: Blir du i Vålerenga, eller hvor reiser du nå?

Om journalister noen gang har virket som en flokk hjerneløse sauer som gjør det samme som sidemannen var det spekulasjonene om Ivers som viste det med all mulig tydelighet. Til vår store glede taklet Ivers det gjentatte spørsmålet lett som en plett. Han lo, han smilte, han kodd, og han ga aldri noe tydelig svar. Unntatt: «Jeg liker Vålerenga og blir her litt til» Nå har han dratt og endelig skal journalistene få sitt svar. Vi kan bare takke for innsatsen.

Nummer to på lista over attraktive spillere ble vel etter hvert Christian Grindheim. Men før det ble noen sak av det smalt selveste Rune Hauge igjen døren for alle og sa at Grindheim burde bli litt til i Vålerenga. Danke, sa vi, og var litt sjokkert. Kan det være et snev av ansendighet i Hauge, eller ser han bare at gullkalven (eller Tjorven som vi kaller han) blir fetere og lettere å selge til neste år da han er enda litt bedre og enda litt lenger ut i kontrakten sin?

Så var det Ardian Gashi da. Ut av det kongebåle satte han penn på papiret og forlenget kontrakten ut 2009. Dette gjorde han på høsten da vi var inne i den tunge perioden før sluttspurten. Som et eksempel til etterfølgelse og for å vise hva hans forhold til Vålerenga er. Ardian Gashi er kanskje bare 172 cm, men han er en veldig, veldig stor mann. Kanskje Ardians bidrag her også var en av mange grunner til gullet? I skrivende stund har RBK prøvd å kjøpe han, men Vålerenga har takk og pris sagt nei. Stort flere var det ikke særlig mye fokus på når det gjaldt salg. Og det var vel greit, men vi må vel si at det var noe underlig at ikke noen som helst snakket om å kjøpe Arni Gautur Arason. Av en eller annen grunn virker det som om utlandet ikke helt tror på Arason som en toppkeeper. Kanskje har han litt å gå på når det gjelder dueller i feltet, men han er jo ikke veik. Og alt annet er han jo konge på. For oss er det jo helt ok at ingen brød seg, Vålerenga vil gjerne ha sin toppkeeper for seg selv. Vår viktigste mann denne sesongen, uten tvil.

Flopper?

I motsatt ende av skalaen var det snakk om spillerkjøpene våre. Og de aller ivrigste journalister og synsere ble mer og mer opptatt av å portrettere Hulsker, Flo og Hoseth som flopper og fiaskoer.

Flopper?

Flopper?

Flopper?

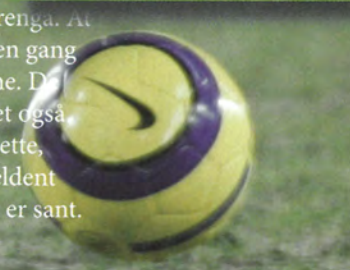
Hulsker fikk ikke all verdens spilletid i serien, Rekdal mente i noen tidlige intervjuer at det handlet om innstilling på treninger. Det virket unektelig litt rart når Hulsker leverte 120 prosent innstilling de gangene han kom på banen. Og i cupen banka han inn mål etter mål. At han er en flopp er i overkant strengt å si da.

Hoseth hadde en lang periode der han virket redd for å ta i skikkelig. Men da vi trengte det som mest løsnet det for Magne, og i kampene mot Viking og Odd fikk vi se kvaliteter vi kan nyte mye av fremover. Det ble i alle fall litt vanskeligere for hylekoret å kreve Magnes hode på noe sølv, unnskyld, gullfat nå.

Tore André fikk bare vist glimt av sin storhet i CL-kvaliken mot Haka. Og med sju kamper og kun 226 minutter i Tippeligaen er det kanskje ikke så lett å bedømme. Rett før de siste kampene i serien ble han igjen skadet, og selv ikke Schwabe klarte å få han på beina. Skal vi snakke om flopp kan det være på basis av skader. At han er en flopp i sin spilletid er kanskje noe drøyt, all den manglende tid man egentlig ikke har fått bedømt han skikkelig.

Men viktigst av alt i sånne bedømminger er det at man aldri egentlig VET om en spiller er en flopp eller ikke før han har forlatt den klubben han er i. I fotballens historie, også Vålerengas, finns det plenty spillere som bruker lang tid på å slå gjennom. Man kan ikke si at verken Flo, Hulsker eller Hoseth er flopper før de har avsluttet sin karriere i Vålerenga. At media ikke skjønner det beviser nok en gang alt det onde vi kan si om bladsmørerne. De er ikke rakettforskere. Dessverre er det også altfor ofte at vi supportere glemmer dette, vi er også uten historie av og til. Et sjeldent selvransakende øyeblikk her, men det er sant.

Foto: Kasper Wikestad

På tribunen og rundt:

Klanen var hatt en voldsom utvikling. Fra et par tusen medlemmer på midten av 90-tallet, har vi est ut til nesten 14.000 medlemmer, hvorav rundt 4.000 nye har kommet dette året. En sårn ekspansjon blir både på godt og vondt.

De gode er selvfølgelig økonomi på alle plan. Klanen har hatt mer penger å rutte med enn noen gang bare gjennom medlemskontingenten. Og samtidig brukes det masse penger på supporterutstyr, reiser og billig øl. Sjappa går så det griner. Mens vi i gamle dager hadde en simulert salgsbod på 12 kvadrat eller noe sånt i Storgata 51, har vi nå en hypermoderne butikk med hele pakka inkludert. Butikkfolket er flinke til å finne salgsartikler, Klanen bidrar med noe mer rocka design, og klansfolket kjøper. Turene som har vært arrangert er kanskje det Klanen skal ha mest skryt for. Som regel ikke alt for dyrt, og på tross av klaging fra enkeltfolk; utrolig godt organisert. Togturene har vært geniale. Flytoget til Skien var kjapt, sosial og moro, ei heller dyrt. Fortsatt skal det være gøy å reise med buss. Men kompetansen på fly og togreiser er økende. Båtturer håper vi det blir flere av, Sandefjord er oppe og båt er perfekt dit, det har vi opplevd før.

Bohemen er også blitt en butikk som går pent rundt. Fra en sped og litt usikker start har puben utviklet seg til å være et sentrum for fotballinteresserte i hele landet. Bohemen er gått fra bule til pub til mal for hvordan en sportspub skal være. Men akkurat som for klubben er det for Klanen vesentlig å huske at i enhver suksess ligger kimen til fiasko.

Vi er ikke alene egentlig

Selv om det bare er en klubb i Oslo, Norge og verden lever vi ikke i et vakuum. I plassene etter oss på den ferdige tabellen finner vi en del klubber som vi ikke kan la være å kommentere når vi først ser tilbake på den lange sesongen:

Den latteren jeg hørte på toget hjem fra Skien da det ble kjent at Tom Nordlie gråt på TV var den ræste og mest hjerteløse jeg hadde hørt siden vi så Elisabeth Holm fra XXX gråte sine krokodilletårer etter XXX' sitt siste nedrykk. Det norske fotballpublikum er enkelt, og det var enkelt for dem å like søte lille Start som rykket opp fra førstedivisjon med den morsomme mannen som trener. De var underdogene som alle elsket. Underlig var det da at det ble etablert en sannhet om Start som sympatiske og velspillende. Akkurat som om de spilte sambafotball med innlagt sjampis. Selvfølgelig var de et bra fotballag med

bra moral og innsatsvilje, men deres spill var ofte ikke vakrere enn at de bare fylte på med folk i feltet som kriget ballen i mål. Høy intensitet, hard jobb. Men pent og velspilt? Vel...

Slang med at de har Norges største nervebunt som trener. En mann som prøver å være komisk på sine premisser, men ender opp å gi oss latter ufrivillig. Enten det måtte være gjennom sine voldsomme flatlusangrep, (man får salver mot sånt) eller med sine bitre utspill da seriegullet kom hjem til Valerenga: Han så at de ble snytt for et mål. Han så ikke at FFK skulle hatt straffe eller at Stefan Bärlin sendte Bodø/Glimt ned ved å handse. Men vi så hans tårer, og lo.

En annen grunn til å være mer skeptisk mot Start enn fotball-Norge er finner du i psykologen og investor Erik Solér. En mann som bryr seg med alt han kan bry seg med. Og gjør nesten som han vil. Men kanskje kan vi slippe å se Start i det hele tatt dersom eksen til Soler tar halvparten av aksjene til Soler i ASA-et? Hvis Freddy for eksempel sjarmerer henne i senk med krøllene sine kan det jo tenkes at hun er villig til mye rart?

RBK gikk på en royal smell dette året, selv om vi dessverre ikke fikk se dem rykke ned. Dessverre fikk bartefolket skuta på rett kjøll på slutten av sesongen, inklusive det forsmadelige tapet vi måtte gjennom foran en fullsatt Ullevaal Stadion. RBK ser på alle måter ut til å bli et lag å regne med neste sesong, dessverre. Sannsynligvis mer enn Start for eksempel. Plenty med skadefryd siden de aldri var en utfordrer for oss i sesongen 2005, men jeg føler ikke skikkelig uttelling siden de skjerpet seg sånn på slutten. Grrr.

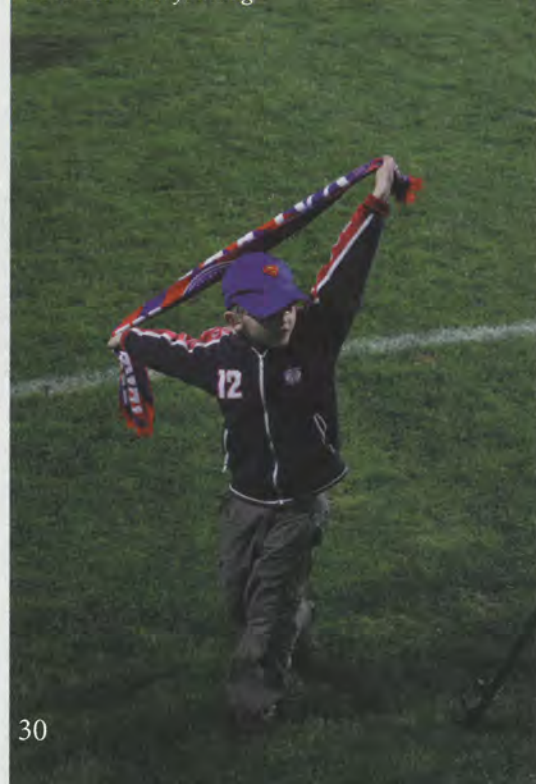
I vest finner vi en patetisk klubb som i alle år har gått på de samme blemmer som oss. Økonomisk rot, spillere som flopper og stadig nye problemer. Forskjellen var at vi nå endelig var en skute på rett kjøll, mens hanseatene i Bergen seilte med full slagside igjen. 15 millioner spenn ble svidd av fra Norges mest forrykte investor på Martin Andersen. Og med et lag godt nok for gull var de det første av gullfavorittene etter RBK som ble heftet av fra medaljekampen før de endte på en garantert surtsmakende sjetteplass - med kun

Intertoto-cupen å glede seg til. Vi er alltid mest opptatt av oss selv, men skal vi finne en kandidat nr. 1 å le av dette året er Brann helt i toppskiktet. Hva i all verden de finner på neste år kan vi ikke vite, klubben der er mer uberegnelig enn oss.

Sesongens andre toppkandidat til skadefrydprisen er LSK. Egentlig ikke så høyt tippet av fotball-Norge, men de leverte en sterk sesong. Allikevel må man le røtt av dem også, de var jo med i gullkampen nesten til slutt. Og enda bedre ble det da de tapte cupfinalen for kvalikkolare Molde. Skadefryd nesten på nivå med Brann.

Lyn har prestert å skape et bilde av dem som klubben som satser på ungdommen. Men i motsetning til hva media og Norge tror er det ikke slik at de avler fram egne spillere fra grunnen av. Nei, de kjøper 16-19-åringer som så riktignok blir noe bedre. Med samarbeidsavtaler utenfor Oslo og etter å ha nærmest kjøpt seg inn i Grorud-dalen fortsetter de dette. Men det er ikke «deres» ungdommer heller. Morsomt nok var Lyn sånn cirka en feildømt straffe fra seriegull dersom man skal se det på Tom Nordlie-vis og glemme alt det andre som skjedde i sesongen. De får europatur og medalje. Men jeg ler røtt allikevel.

Foto: Kevin Skjøthaug

Aalesund og Glimt rykka ned, Molde greide seg. At Glimt forsvant vil ingen synes er synd. Et kaldt sted langt borte med lite glede verken poengmessig eller pubmessig. Ålesunds nedrykk derimot er vel det nærmeste en gjennomsnittlig Vålerenga-supporter kan kalle «leit». En herlig by med vennlige mennesker og fett liv. Og en småforyt hånd som hjalp oss til seriegull med sin seier over Start i Kristiansand. Som en litt irriterende parentes klarte dessverre Molde å kløre seg fast i Tippeligaen. Ikke det at jeg hater dem så mye, men Moss ligger nærmere, har mer sympatiske folk både på supporter og spillefronten og avgir mer poeng til oss. Og siden vi er misunnelige på alle med fet stadion hadde det vært moro med Røkkeløkka ned i første.

Supporterliv i Norge

Vi skal være ærlige nok til å se at vi møter mer kvalifisert motstand på tribunen nå enn før. Fredrikstad og Ham-Kam kom med mange på Ullevaal og lot seg høre. Lyn hadde en irriterende tifo som dessverre gikk i oppfyllelse igjen – derbyspøkelset lever ennå. Og bøfla hørt best, om ikke mest variert, for å si det sånn. Vi står foran betydelig utfordringer i framtiden. Tross alt er det bra, siden vi er alltid på vårt beste når vi utfordres litt. Men vi skal fortsatt helst være bra på det vi er gode i, framfor å etterligne andre?

De intellektuelle kritikerne

I takt med Vålerengas suksess har de dukket opp i media. En og annen professor, forfatter, sosiolog eller andre fra de mer intellektuelle miljøene. Tor Milde medregnet som intellektuell er kanskje litt strengt, men vi regner med han og. De skriver i Dagbladet og Morgenbladet, og de snakker om at Vålerenga ikke lenger er en arbeiderklubb, men en kommersiell bedrift fulgt av bønder. Vi kan lett ta dem på statistikken, Vålerengas supportere er først og fremst fra Oslo og Oslo Øst, men det blir for enkelt. Vi kan ta dem på misunnelsen, for det er jo tydelig at mens de sier at Vålerenga har mistet sin sjel, så er det nettopp sjelen som har gjort at alle vil være en del av Vålerenga. Vi sier ikke at Vålerenga er alles lag. Men at Vålerenga er laget for alle som vil være en del av Vålerenga. En så enkel logikk ligger for høyt for disse gutta. Som da er bønder, selv om de er født på Vindern. Morsomt av alt er det allikevel at de kjører så hardt på denne linja. Men ser selv ikke at nettopp ved at sånne som dem, rike,

smarte og med en slags posisjon i samfunnet, rakker ned på Vålerenga-kulturen så bekrefter de nettopp at Vålerenga HAR en kultur som er annerledes enn dem. Lyn har Thomas Hylland Eriksen, vi har Sven Nordin. Hvem av dem er en mann av folket og hvem er en (kultur-)snobb?

Politiet og sikkerhet

En etat som skriver på maskiner og gjør så godt de kan. De har fått et kjempefint nytt helikopter. Og siden man ikke finner nok arbeidsoppgaver til det svindyre flygende sirkuset sender man det over Ullevaal Stadion når det spilles kamper definert som risikokamper. Risiko som «sjanse for supporterrelatert bråk». Vel og bra at politi og vakter har fokus på dette, men det virker unektelig høl i hue når Airwolf er i lufta, mens det gjøres til tider en svak jobb på bakken. Kanskje man heller skulle kutte litt på drivstoffkostnadene og sørge for skikkelig segregering på bakken?

Mot Fredrikstad ble vi sluset inn klansinngangen sammen med FFK-supporterne. Flere hundre mennesker stappet sammen i kø i den trange gangen, Plankehauget og Klanen skulder ved skulder, ingen vakter å se. Nå har det seg heldigvis slik at de to supportergrupperingene har fint lite gruff med hverandre, og med unntak av litt smådytting gikk det fint. Om noe skulle ha skjedd ville det ha vært potensial for mye trøbbel bare med tanke på hvor trangt det var der og sjansen for at man kunne blitt tråkket ned.

Mot Ham-Kam hadde man helt glemt å sperre av for klansfolk bak VG-svingen før kampen ved inngangen til bortesupporterne. Og mellom oss og Briskebybanden kan vi ikke snakke om mye kjærlighet. Tilløp til trøbbel, særlig med tanke på at det hadde vært bråk på banen oppover også, men allikevel gikk det greit. Det som kanskje irriterer meg mest med helikopteret er at jeg ikke helt skjønner hvordan det skal være preventivt og gjøre det tryggere for folk og familier som skal på kamp. Det må da være bedre med flere onkler på bakken om de skal sørge for ro og orden på og rundt stadion. Det eneste jeg kan se det helikopteret gjøre er å skape en aura av "farlig", omtrent som en stor plakat som sier: "ACHTUNG! RISIKOKAMP – VÆR VELDIG REDD!" Sånn sett er det kanskje med på å skremme vekk vanlige folk som vil på kamp, folk som betaler gode kroner i kassa til Vålerenga. Det er tross alt ganske trygt å gå på fotballkamp i Norge selv om tabloider og politi gjerne vil at det skal virke som det er ekstrem-sport. Dessuten er det vel relativt sjelden at de som er ute etter litt rock and roll gjør det i stadionområdet vs vanlige folk, familier og supportere. Da er det helikopteret vel totalt bortkastet da?

HipHop

På s. 46 fortsetter vi med fremtidsviser...

Foto: Thomas Brække Sæteren

Mat for fugler

Mat for klansmenn

Ballets Konge

Klanen fikk tildelt en plass ved Kongens bord i årets «ball» på slottet. Det var ikke akkurat mange som følte kallet om å møte seg med fiffen, men en mann viste allerede fra første stund en stor og genuin interesse. Mannen vi her snakker om er selvsagt Gjermund Nordtug.

Mens resten av klanstyret gjorde hva som stod i deres makt for å slippe å dra, gjorde den godeste Germ det motsatte. Han formelig ba på sine knær om å få møte Mette-Marit, Ari og resten av heltene sine. Og sånn ble det. Vassekte rojalister vokser ikke på trær og det er tross alt hyggelig at Klanen kunne stille med en skikkelig kongefamilie-fanatikere når vi først fikk oss en plass ved de rikes bord. Og Gjermund i dress er litt av et fruktfat. Klansropet måtte som den seriøse medieaktøren den er selvsagt dekke denne begivenheten. Her følger vår reporters sannferdige og tidvis tåredrypende historie:

En kald søndags kveld i slutten av november befinner jeg meg her på trappa rett nedenfor Slottet i Drammensveien 1. Mange kjente mennesker har forsert disse trappene, noen har også kjørt ned her, mens en del har sovet av seg rusen på disse historiske trinnene. Nå var det altså Gjermunds tur, selveste «Prince of darkness» av fotballtribunene.

Gjennom nitidig etterretningsarbeid fant jeg ut at Gjermund, sammen med sine omgangsvener trønderstatsråden Trond Giske, kjendisfotograf Per Heimly, popguru Morten Abel, forfatter Ari Behn samt fashionwonderboy Per Spook, i all hemmelighet hadde møtt hverandre på Theatercafeen for noen longdrinks før ballet begynte. «Den nye vinen» kaller denne kamratflokket seg, og oppfører seg deretter.

Ari leste dikt, Per fotograferte Per halvnaken, Morten brukte nesa til mer enn å lukte med og Gjermund skrøt av at han kjente opptil flere søkkrike folk innen shipping. Det hele gikk etter hvert temmelig vilt for seg, og etter at guttene hadde kjørt anal-tog gjennom hele lokalet kun iført suspensorium, fant Ari ut at nok var nok, her var det om og gjøre å redde ansikt for paparazziene fyrte løs og skandalen var et faktum. Hva skulle Martha da si? Grisebank er trolig et passende uttrykk i så måte.

Trond Giske tok regninga, men ba selvsagt om en kvittering. «Skriv bespisning, sa Trond til servitøren» selv om det meg bekjent kun ble drukket litervis med brennevin og sjampanje. «Det norske folk spanderer, gjennom skatteseddelen» fortsatte den blide trønderen.

På veien opp Nisseberget var det selvsagt på tide å minnes gode gamle dager, da det ble røyka så mange bøkker i bakkene der at den fint hadde røyklagt en middelsk belgisk landsby. Så mye røyk det ikke denne kvelden, selv om Per Spook et øyeblikk så ut som om han kom fra Venezia. Far out man! Heldigvis kjente Morten Abel dørvakta på slottet, hvis ikke hadde det trolig blitt Lorry og ikke slottsbull på d`herrer som ikke akkurat gikk i passgang opp trappa.

Ellers er det ikke så mye spennende å fortelle om selve festen inne på slottet. Den var som fester flest. Driking, søling, utidige utslipp av lyder fra to av kroppens åpninger, lange taler, dansing, klining og utroskap. Dette partiet hadde alt!

Gjermund måtte selvsagt også holde tale, og sa blant annet at dette var noe han hadde sett fram til gjennom hele livet. «Det var derfor jeg meldte meg inn i Klanen, for en gang å kunne oppnå dette», stotret han gråtkvalt. «Fotball er viktig, men kongehuset er tross alt mye viktigere», avslutta rojalisten sin vel forberedte tale med, til stor og rungende applaus fra resten av de lett bedrukne gjestene.

Og mer riktig kunne det vel ikke ha blitt sagt. Hva betyr et skarve seriegull sammenligna med middag på Slottet?

Kong Harald kom også inn på sin kjære fars forhold til Lyn og la til at «jeg føler at jeg må ta opp arven etter gamle Kong Olav når det gjelder Skiklubben, men innerst inne banker hjertet mitt hardt og fast for byens stolthet, Vålerengens IF. Unnskyld far, men sånn er det, og det er deilig å endelig ha kommet ut av skapet. Dette dobbeltlivet gjør meg gal og ulykkelig, egentlig vil jeg tilbringe dagene drikkende på Lompa og nettene dansende på Ivars». Stor applaus fulgte den åpenhjertige Kongens tale.

To andre som imidlertid så ut til å være på vei inn i skapet var herrerne Spook og Abel. Etter en intim slowfox, som ikke akkurat foregikk uten tafsing, okkuperte herrerne toalettet i ikke mindre enn en hel stiv klokke time.

Det kan selvsagt ha vært forstoppelse disse guttene led av, ikke vet vi, men at køen av trippende menn utenfor etter hvert ble lang og gretten skal vi ikke legge skjul på.... Men, må man så må man.

Kvelden ble av slutta med at Klanens utvalgte roste Trond Giske for valget av Trondheim som åsted for det nye rockemuseet. «Et klokt og forståelig valg. Rocken kom jo i sin tid fra Trøndelag. Ingen skikkelig kveld uten at DDE spell og Hva har egentlig Oslo å by på når det kommer til skikkelig rock`n roll?» var blant hovedstadsbeboerens argumenter. «Oslo har jo tross alt fått ny Opera». Bakerst satt Giske og applauderte så tårene trilla.

«No vart det nachspiel med fri flyt av alkohol og garn på`n Nortug, og det på VIP-roomet på Sud-Øst», var det siste Trond sa før han forsvant inn i et avlukke sammen med Ari og Per, samt en pose med noe som så ut som Blenda.

Deretter var det videoframvisning hvor en hittil hemmelig film, som blant andre Mette Marit en gang medvirket i, ble vist på slottets gedigne storskjerm. Denne seansen var dessverre stengt for presse og media. Hva denne filmen handla om kan man jo derfor bare gjette seg til. En time seinere var forestillingen over. Nortug hadde roser i kinnene og gikk med henda i lomma når han kom ut – så bra hadde den tydeligvis vært. Morten Abels eneste kommentar var kryptiske «been there done that».

Hva som etter hvert skjedde med herrerne i «Den nye vinen» vites ikke, men ryktene sier at det gikk svært så hett for seg borte ved Akerselvas bredd etter endt nachspiel.

Denne historien avliver myten om at fotballsupportere kun er opptatt av fotball. Kampen om lærkula er viktig, men ikke så viktig.

For Klansropet, på Slottet,
Charlie Nicholas.

Kjerka og Klanen

Enkelte har hengt seg opp i det faktum at det ble arrangert et fakkeltog med påfølgende gudstjeneste i Vålerenga kirke lørdag den 19. november. Dette var et arrangement helt og holdent i klubbens regi.

Klanen blander ikke idrett og rellion, vi har vår felles tro og det er troa på VIF.

Hvorfor noen i det hele tatt gidder å henge seg opp i rammene rundt dette arrangementet skjønner jeg ikke, men jeg tror at grunnen til at det hele endte opp i kjerka var at ingen av moskeene på Tøyen eller Grønland hadde ledig kapasitet.

Selv gadd jeg ikke delta i toget, men har forstått at det var et vellykka arrangement som samla et par tusen mennesker i alle aldre. Om noen av disse havna inne i kjerka har de vel ikke fått varige men av det.

Vel er Gelius skummel og tatovert, men noen busemann er han meg bekjent slett ikke. Ikke har han bombebelte rundt livet heller.

Kjerka og klubben har alltid hatt et lite bånd seg i mellom, ikke store båndet, men det er nå der. At man derfor en gang i jubelåret arrangerer en liten sports-gudstjeneste for spesielt interesserte tror jeg ikke tar livet av noen.

Kjerka ligger nå der oppe på Enga og dør ikke av å bli brukt en gang i blant. Folket på Vålerenga er stolte av kjerka si selv om nesten ingen føler behov for å bruke den.

Gud eller ikke Gud, Jesus eller ikke Jesus, hvem bryr seg? Det er uansett alltid en spesiell stemning der inne. Dessuten finnes det ingen moske eller andre passende lokaler på Vålerenga.

Kanskje noen av disse desperate klagerne i hylekoret kunne bygge en?

Er det rart det er krig i verden...

Stadionplaner

I disse dager florerer det av ideer om plassering av et nytt stadion: Alnabru, Ensjø, Jordal, Lodalen, Oslo S, Bjørvika og Sørenga. Med unntak av Alnabru er alle alternativene gode selv om vi mener plasseringen bør være sentral i sentrum.

Det er fint med mange alternativer vi kan vurdere. Det er dog én detalj vi ikke må glemme, nemlig av vår egen klubb ikke har penger til å finansiere tomtekjøp og bygging av stadion. Vi er derfor avhengig av noen som er villige til å betale for gildet. Foreløpig er det kun ett reelt alternativ hvor det finnes villighet til dette: Entrassplaner på Sørenga. Derfor har Klansstyret fullt fokus på Sørenga da alle andre alternativer totalt mangler realisme ved at de mangler finansiering. Vi så det som et litt desperat forsøk fra byrådet da de

Hva må så til for å kunne realisere planen på Sørenga? For to år siden ble reguleringsplanene for hele Bjørvika ferdigstilt, hvor det ble avgjort at det kun skulle bygges boliger på området. Disse reguleringsplanene må derfor endres. Så kan man spørre seg om dette er så vanskelig? Slett ikke, men problemet er at de folkevalgte i denne byen er like nidkjære på å sette sitt fingeravtrykk på ferdige avtaler som politikere generelt, og det går dermed prestisje i å ikke endre allerede vedtatte avtaler. Foreløpig har Høyre og Venstre sagt definitivt nei til å diskutere en endring av reguleringsplanene, mens SV og FrP har sagt seg villige til dette. Arbeiderpartiet er usikre. Det skal bli svært spennende å se hva de faller ned på. Uansett tror jeg partiene som ikke viser en velvilje

Lobbykamp om VIF stadion

Her er stadionforslaget som skal ta inn- OSLO SENTRALSTADION

tenposten er nemlig kjent med at flere politikere, både i Fr.p., SV og ikke minst Arbeiderpartiet,

var villige til å betale Oslo byaksjon for prosjektering av planene med et stadion over skinnegangen på Oslo S. En klar indikasjon på at de ikke ønsker seg mer debatt om Sørenga, men at vi heller skal endre fokus til dette alternativet. Som de andre alternativene mangler jo også dette prosjektet en aktør som er villig til å finansiere det. At prosjektet i tillegg har en motstander i Jernbaneverket, som neppe kan karakteriseres som en ubetydelig motpart som alltid viser smidighet, gjør det like urealistisk som de fleste andre. Dermed framstår Oslo byaksjon og Erling Fossen som nyttige idioter for et Høyre-styrt byråd som ikke vil ha en debatt rundt Sørenga.

til å gå tilbake på den vedtatte reguleringsplanen vil merke det ved lokalvalget om to år. I tillegg til våre 14.000 medlemmer har vi svært mange sympatisører som vi skal fortelle våre synspunkter i saken. Det har også vært diskutert om vi skal etablere et eget politisk parti til dette valget for kun å jobbe mot et nytt stadion. Dette får vi vurdere videre dersom Arbeiderpartiet ikke kommer til fornuft i denne saken. Uansett vil vi oppfordre alle som har synspunkter i saken å bruke alle måter å ytre disse ovenfor byens politikere. Vi skal gjøre vårt for å synliggjøre våre synspunkter, og vil løpende vurdere behovet for ulike aksjoner ut over vinteren og våren.

For ytterligere synspunkter i denne saken henvises det til annet innlegg i dette nummeret.

Styret

15% til alle Klan medlemmer

Vi fikser alt av tenner

Også de som har falt ut

Norges eneste med
24t døgnvakt

- BOGSTADVEIEN TANNLEGEVAKT
- TANNINNSETTINGSKONTORET • ALLMENN PRAKSIS

Tannlege Kjell Johannessen med assistenter

Tlf 22 95 73 00

Bogstadv. 15 B, 0355 Oslo

- Bleking
- Air-flow
- Plombering
- Uttrekning
- Reparasjon
- Kroner
- Broarbeid
- 24t døgnvakt

TANNINNSETTINGSKONTORET AS

Seriegull sett fra fra Gaza

(søndre kortside)

Jo da, ihugga fans plassert i Colasvingen fikk faktisk med seg be-
givenessetene til tross for at enkelte tribuneslitere på Vestbredden
innbiller seg at de visuelle muligheter knapt eksisterer på denne
tribunen. Lite slår gleden av å overvære en betydningsfull kamp, spilt
i flomlys med massivt trekk mot motstandermålet foran Gaza, spesielt
i andreomganger. Følelsen av å delta (istedenfor bare å observere og
konstatere) lever i alle høyeste grad.

Sesongen startet bra! Resultattavla som ble montert i
fjor, var etter massivt press flyttet slik at det nå er mulig
for bakerste rad å se målet på den andre siden.

Mange syngende fans på Gaza mot Brann i sesongens
første hjemmematch. Måpende bergensere fikk seg en
solid verbal overhaling.

Mange syngende Engafans i Cola mot Lyn borte også.
Et virkelig fremskritt i forhold til å fjor. Bastionen ble
sunget ut fra sør til nord på Ullevaal. Trenden snur vel
ikke kommende sesong?

Noen nye sanger så dagens lys. Kongeblå og slageren
Enga tolvte mann (selv om den tidvis går noe fort og
ikke synges 100 % i tråd med artikkelforfatters ønsker).
Arbeidet med å fornye oss på sangfronten er en kon-
tinuerlig prosess som løper hele året igjennom. Dette
er alle sitt ansvar og de som mener å ha noe fornuftig å
bidra med må gjerne bruke de kanaler som finnes for å
ytre sine kreative ideer.

Unge Enga slo etter hvert ut i full blomst i løpet av
sesongen etter en noe trang fødsel med en påfallende
skepsis for den litt alternative (for oss trege nordmenn)
supporterkulturen grupperingen representerer. Fortsatt
tilskrives de æren (ofte tvilsom) for episoder som skjer
i Colasvingen, som de ikke er i nærheten av å ha vært
involvert i.

De har tatt grep og funnet sin plass på tribunen. Mitt
håp er at flere kan det. I Colasvingen ser du ikke særlig
dårligere om du står litt ut på siden. Ønsker du bedrive
aktiviteter man ellers gjenkjenner fra sykkler, eller
rett og slett nekter å åpne kjeften og utvise engasje-
ment, og sågar kanskje lar deg provosere at folk som
er engasjerte, ja da er nok en av sidene i Colasvingen
plassen for deg. Eller hva med Hafslundtribunen? For
all del, de engasjerte og punche skal også ta hensyn.
Poenget mitt er at det blir enklere dersom ytterpunk-
tene hva gjelder tribuneadferd ikke står oppå hveran-
dre. Gjensidig respekt kalles dette.

Brugge hjemme var en stor opplevelse med bra stem-
ning i Cola. Synd og klanderverdig at ikke flere kjenner
sin besøkelsestid på Ullevaal denne kvelden totalt sett.

Mot slutten av sesongen skjedde det noe. Ikke det at
stemningen alltid har vært prima. Den har variert fra
ledende i Skandinavia til uengasjert og tam. Mot Lyn
og RBK hjemme var den mest spent. Da makter vi
dessverre ikke alltid å ta ut potensialet vårt på tribunen.
Jeg tror den tilstanden vi går over i, med massevis av
tilrop og engasjement som inkluderer roping/skrik-
ing, ja og nei og høylydte hjertesukk, fort kan stresse
spillerne. Lite hjelper det å hevde at de burde tåle det.
Greit at det er solid overvekt av det mannlige kjønn
på kamp, men klarer vi ikke å se på kamp og syng
skikkelig samtidig? Jeg tror ikke det er mer som skal

til enn litt bevisstgjøring og at alle gir litt mer av seg
selv. Stemning kommer ikke av seg selv, men genereres
av den energien den enkelte frigjør ved å presse luft
gjennom halsen, forbi strupen og ut gjennom den orale
åpningen. Siem har flagget bekymring med hensyn
til Klanens evne til å takle medgang. Jeg tror den er
berettiget, men at vi kan gjøre noe med det. Hvis ikke
kommer det muligens av seg selv ved at vi venner oss
til den nye, litt uvante situasjonen. Vi har «alltid» vært
vant til å takle motgang og er derfor dyktige på det.
Men for all del, ikke la oss bli blaserte. Vi skal ikke ha
det slik det har vært i Trondheim, der supporterne har
håpet at RBK ikke skal vinne serien for at de igjen skal
bli sultne og få tilbake gløden.

I Skien hadde en del av miljøet på Gaza kjøpt opp
billetter under tak på langsiden og bidro til å skape
stemning på et ellers dødt Odd Stadion. Alle skal
berømmes for rammen som ble skapt etter kampen
med storming av banen og enorme gledesscener.

Neste år er det ting på gang som gjør at det bli faste
felter i Colasvingen. Flere fra Bredden, deriblant flere
forsangere, vil følge flyttelasset. Jeg ser for meg en
fullsatt stående Vestbredden også neste år og at den
stående kjerne i Colasvingen vil bestå av rundt 2000
supportere, der de mest punche står på midten. Med en
slik ramme vil det være naturlig at det er Colasvingen
som fungerer som sanglokomotiv, men det vil tiden

viser. Samspillet mellom Gaza, Vestbredden og for så
vidt de andre tribunen forblir selvsagt fortsatt meget
viktig.

Trekker målbevisste spillere og tribuneslitere sammen,
er vi i Vålenga uslælige i 2006!

Tony

VI MINNES

**Jimmy Marring, som i en
alder av 30 år, omkom i
en tragisk bilulykke
9. november 2005.**

**Du vil bli savnet i Colasvingen og
Vålengamiljøet for all
fremtid.**

**Våre tanker går til familie
og venner.**

Krav om folkeavstemming vedrørende Bjørvikas framtid

Vålerengas supporterklubb Klanen er vanvittig stolte av Oslo. Følgelig er vi selvsagt opptatt av hvordan byen skal utvikles videre og da spesielt østkanten, vår egen kant.

Nå står Bjørvika og Sørenga for tur og vi ser at noen få folkevalgte legger premissene for hvordan Oslo øst skal ta form. Resultatet vil bli at noen svært få, svært rike, eksklusivt får tilgang til østkantens «indrefilet». Det kan se ut som om det går rett vest med de fleste bydeler i Oslo ettersom blårussens representanter i byrådet styrer, steller og degger for sine «sugardaddies». Vel, vi har også ønske for bydelen vår. Blant annet har vi et sterkt ønske om vår egen stadion her.

Det store flertallet av Klanens rundt 14.000 medlemmer bor på Oslo Øst. Vi er vanlige folk med vanlig lønn, vanlige lån og vanlige husholdninger. Vi er et snitt av Oslo-innbyggeren. Vi har sterke meninger om hvordan bydelen vår skal fungere. Hvordan den skal se ut, hvem den skal være for. Problemet er bare at byrådet så langt velger å overhøre oss. Mon tro hvorfor? Det er da vi som har stemt dem dit.

Siden reguleringsplanene for Bjørvika ble bestemt for to år siden er situasjonen for byen vår forandret seg og nye opplysninger kommet til med tanke på hvordan det faktisk vil bli seende ut, spesielt på Sørenga, der dagens containerhavn ligger nedenfor Ekebergåsen:

Boligmangelen i Oslo er på langt nær så prekær som da reguleringsplanen ble fattet, særlig på østkanten. Ergo kan man revurdere de vel tusen boligene som er planlagt på Sørenga. Det er fremdeles planlagt ytterligere 12.000 boliger langs Oslos sjøkant.

Disse tusen boligene vil fungere som en moderne «Berlin-mur» mellom Oslo øst og sjøen.

Erling Lae, folkevalgt representant i bystyret fra Høyre, har en optimistisk spådom om tomteprisutviklinga på det omtalte området. Den er fortsatt å regne for fri fantasi, for med en sjøfront noe lenger enn Aker Brygge og kveldssol som bonus sier det seg selv at disse leilighetene ikke er ment for Hvermansen. Men Erling er like blid og from. «De blir slett ikke så dyre», sier han igjen. Vel, regnestykket er enkelt: En bolig her

vil koste mellom 60.000 og 90.000 kroner pr. kvadratmeter. Regn ut selv: Utgifter til tomt og infrastruktur, pluss selve byggekostnadene, del dette på 1.000. Rekk opp hånda den som har råd. Etroms krypinn på 30 kvadratmeter til 2,25 millioner. Alle østkantere – løp og kjøp! Erling, og de folka han omgir seg med, synes åpenbart ikke dette er stive priser. Egentlig ikke så overraskende, noe annet er svært overraskende...

Arbeiderpartiets Rina Brunzell Harsvik uttaler seg som en Høyre-politiker. Hvorfor er du på kollisjonskurs med ditt eget parti, Brunzell? Bodd for lenge unna østkanten, kanskje? Registrerte at Groruddalen var strålende for Arbeiderpartiet ved stortingsvalget i høst. Kanskje Groruddalen vil ha et og annet å formidle ved lokalvalg om to år...

Fredrikstad, Bergen, Kristiansand, Ålesund, Molde og Stavanger har til felles at de alle har fotball i norgestoppen. Deres lokalpolitikere har alle forstått at dette er viktig for stoltheten og fellesskapsfølelsen i nærområdet. Derfor har alle disse kommunene subsidiert tomter til sine respektive fotballag, og flere har i tillegg gitt klubbene mange titalls millioner for å bygge fotballstadion.

I Oslo tilbys kommunen markedspris for Sørenga, og i tillegg et fullfinansiert stadion.

I motsetning til Bislett og Holmenkollen vil dette ikke koste det offentlige én krone.

Byens folkevalgte, med Høyre i spissen, sier allikevel nei.

Det er et paradoks at alle tippeligaklubber utenfor hovedstaden får uendelig mye bedre

rammevilkår til å drive toppfotball enn det vi gjør i Oslo.

Så hvorfor holder de så hardt på den opprinnelige reguleringsplanen? Jo, politikerne hevder det er boliger alene som skaper folkeliv. Du vet slik yrende folkeliv man opplever på Frogner en fin sommerkveld. For ikke snakke om Skillebekk, Bygdøy og Holmenkollen.

En hver Oslo-borger som har vært litt omkring i byen skjønner at dette er sprøyt. Det er tvert om: Bydeler med folkeliv kjennetegnes ved en god blanding av næringsvirksomhet og boliger.

Bokhyllas stolthet?

ÅRBOK 2005
VÅLERENGA FOTBALL

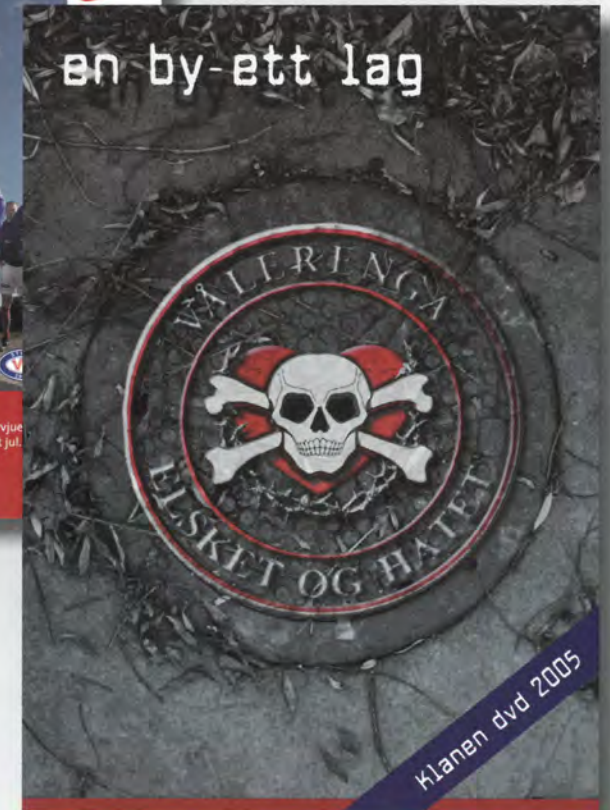

Skaff deg årboken med sesongens mål, ekstraomganger, statistikker, intervju og andre høydepunkter. Et must i egen bokhylle. Og andres, det er jo snart jul, bare 149,-. Du får den i Sjappa fra 1. desember. Kan også bestilles på vif.no

Harde pakker i Sjappa

Årboka i salg fra 1. des.
Klanens DVD er i salg fra 14. des.

en by-ett lag

Men det finnes håp.

Entra Eiendom har fremmet et konkret forslag som inneholder premissene for en levende bydel: Kafeer, museer, læringscenter for avansert teknologi, folkebad, hotell og ikke minst en flerbruksarena som kan benyttes til konserter, teater, opera, cricket og selvsagt fotball! Entra er villige til å kjøpe tomta og fullfinansiere denne totalpakka. Hvilken bedre garanti har man for et yrende folkeliv i en prosjektet bydel? Tusen vanvittig dyre boliger? Takk og farvel, Lae. Takk og farvel, Brunzell. Kom ikke her og kødd med østkanten! Bare så det er sagt: Vi har god hukommelse og store

nettverk. Om to år er det lokalvalg i Oslo. Legg dere på minnet at vi husker hvem som hører på folk, og hvem som turer fram og er nyttige idioter for fiffen. Det er ingen skam og snu. I motsatt fall: Husk å stille vekkerklokka på kontorrydding ei uke før valget.

Med ikke akkurat vennlige hilsener på vegne av 13.700 klansmenn- og kvinner.

Gjermund Nordtug
Talsmann Klanen

Enga i Europa 2005

Da sølvet ble "sikra" i fjor begynte de fleste av oss å planlegge neste sesongs store turer ut i den store verden. Vi drømte om Champions League eller eventuell UEFA-cup gruppespilledtagelse. Det skulle etter hvert vise seg at vi slapp begge deler.

Med klassiske turer til Istanbul, London, Graz og Krakow sånn halvfriskt i minne gleda vi oss som unger på julaften den dagen trekninga fant sted. Haka Valkeakoski, at det var? Ikke akkurat drømmemotstanderen, men reise dit måtte man jo, selv hadde jeg ikke vært i Finland siden VM-kvalifiseringa i 1997. Klanen Airways tok ansvar og 100 stykker av oss feis over på onsdags morran, klare for nye spennende eventyr med vårt kjære Vål' engu.

Finland er et bra land med bra mennesker som snakker et uforståelig språk. One beer please!, forstår de imidlertid og dermed var den turen redda. Vi skulle bo i Tampere, en by på størrelse med Bergen, som ofte kan by på pent og varmt vær. I 97 var det 30 grader i skyggen, denne gangen måtte vi nøye oss med et par-og-tjue og skyfri himmel. Ikke gærnt, det kunne vi leve med!

Ettersom vi vant med betryggende 1-0 på Ulleval regna vi med at det var en smal sak å gå videre i møtet med denne klubben fra Valkeakoski, også kalt for Finlands rumpe på grunn av diverse fabrikker som spy ut lukt man ikke akkurat ville brukt under arma. Som i Moss.

Halvannen dag med godt finsk øl, litt sight-seeing, litt spanning utafør Lenin-museet og sporadisk solbadning hadde gjort oss litt øre i toppen, men pytt pytt. Stadion til Haka minna litt om Fosshaugane så videre beskrivelser synes unødvendige... Da finnene gikk opp til 1-0 fikk mange av oss 150 tilreisende flashbacks fra mange andre tilsvarende kamper, fotballivene våres paserte formelig i revy

og overskriftene i hovedstadspressa gikk som rullende reklameplakater foran øynene våre. Faen.

Heldigvis fikk vi to kjappe mål bare få minutter etterpå, og dermed var det slutt på all finsk sisu. To mål til gjorde definitivt kål på våre reserverussiske venner. To busser kjørte oss ut til flyplassen og to timer seinere var det snipp snapp snute og Vålerengas eventyr i Finland var ute. Nå var vi klare for nye oppgaver, to kamper gjensto før vi var klare for Champions League.

Brugge?

Vel, vel, ikke akkurat drømmetrekninga, men ser man på hvilke storheter vi kunne ha fått var folk stort sett rimelig fornøyde. Øl har de greie på der nede. Hva venter vi på? Raus!

Først hadde vi en hjemmekamp vi skulle vinne og det gjorde vi, nok en gang med solide 1-0. På forhånd hadde vår trener gått ut med meldinga om at «Brugge er 80-20 favoritter». Det var da i overkant optimistisk. Egentlig behøvde vi altså ikke å møte opp, slakta ville bli uansett. Vi valgte å tro på et mirakel, for dens tid er visstnok ennå ikke over. Flust med penger hadde vi også, lenge leve kredittkort! Igjen var det bare å kontakte turoperatøren, som i vårt tilfelle denne gang var alltid så pålitelige "Finnen-tours". Flamskugginga gikk det verre med. Ned til Belgia dro det 1000 supportere, slett ikke verstmed tre ukers varsel. De fleste med fly, men også noen med bil, buss, tog og båt (?).

Brugge er en gammel klassisk europeisk by med trange smug, brostein og urgamle bygninger. I hvert fall merkelig nok i gamlebyen hvor de fleste av oss etter hvert havna. Puber var det heller dårlig med, hva er poenget med tusenvis av ølsorter hvis det ikke finnes bra steder å drikke dem på? Noen bra plasser fantes det selvsagt, men vårt tørste følge ble i hvert fall temmelig skuffa. Småbriske rakk vi dog å bli, men ikke mer, vi skulle da på kamp, og da bør man ha full kontroll...noen av oss har smertelig fått erfare at det lønner seg. Hørte jeg Esbjerg?

At det virkelig kan regne i Belgia fikk vi smertelig erfare og gleden var derfor stor når vi oppdaga at vår tribuneseksjon delvis var under tak, pyser er vi ikke, men det er helt greit å slippe å bli blaute som bikkjer når man ikke har med seg skift. Ute på banen var det om å gjøre å forsvare seg og noen av oss lurte på om det var Barcelona vi spilte mot, men været satte en stopper for den diskusjonen. Ikke siden Norge møtte Spania i play off på Ulleval har jeg sett maken til defensiv oppstilling. Uttrykket «alle mann i forsvar» fikk en helt ny mening og betydning denne kvelden. Det så ut som våre spillere var allergiske mot krittet på midtstreken, for over den turte vi faen ikke å løpe. Dette var en taktikk som til forveksling var lik den svenskenes forsvarsminister presenterte i da tyskerne gikk bananas i 1940. Stå stille og smil!

Flaut og patetisk var det, takk gud for at man hadde fått opparbeida seg en viss form for beroligende promille. Vi sang imidlertid meget bra. Det gjorde også Brugges tilhengere til gangs, ikke hele tida, men i sterke og meget lydsinnssyke bølger som traff deg som et knytneveslag midt på hakespissen. For et trøkk! Av en eller annen merkelig grunn holdt vi nullen til det gjensto rundt 10 minutter. Da sa det pang i nettet bak utrolig gode Arni og ufortjent var det akkurat ikke. Ikke akkurat nei.

Vi kom oss litt i ekstraomgangene og snusa faktisk på sekstenmeterslinja deres ett par ganger, men straffekonk ble det til slutt. Den tapte vi. Farvel Champions League.

Vi røyk ut uten å egentlig ha prøvd skikkelig. Det er det som er det verste. Slukøra dro vi hjem morgenen etter, via Brussel, uten å ha satt noen belgiske fotballhjerter i brann. Hva faen hadde vel vi i CL å gjøre med det bedritne defensive antifotball-spillet? Dagen etter skyldte treneren på at spillerne våre ikke var gode nok til å ta straffer...

Nå skal vi faen meg vinne hele UEFA-cupen, sa vi trøstende til hverandre.

Ja, jöss.

Steaua fra Bucharesti ble vår første motstander i UEFA-cupen. De kampene ga våre trenere faen i så dem gidder jeg ikke å skrive om. Farvel Europa, vi kommer snart igjen, nå blir det en lang vinter uten ett eneste sted å reise til. Den var denne vinteren vi virkelig skulle gjøre det. Men nei.

I 2006 blir det to nye kvalikrunder før vi eventuelt er klare for selveste Champions League. Vi stiller opp, vi våger og vi tror at vi skal greie det! Måtte Vålerengens IF gjøre det samme.

KjellG.

ALT I RØRARBEIDE

TANGA RØR ^A/_S

Tlf. 67 06 10 95
www.tanga.no

Roar mob.: 90 10 57 40

Hockey vs RL

Foto: Kasper Wikestad

UPC-ligaen eller Royal League, noe for alle alltid? Det er 1998. Vi er godt ute i hockeysesongen og jeg er på bortetur med en av 2-3 busser til Sparta Amfi i Sarpsborg. Etter en jevn match vinner Vålerenga i en fullstappa ishall. Selv om det er søndag og bussen er tom for øl fikser en av våre en kasse pils fra lokale helter så vi kan feire seieren på vei hjem til Oslo. Samtalen går på bussen, ikke om kampen og dommeren, ikke om spillerne eller Spartas rånete supportere. Men om serieoppsett og antall lag i serien. Og om hva som var framtiden til serien. Det så ikke bra ut, alt for mange kamper på en uke, og alt for mange svake lag i serien, mente vi. Allerede nå syns vi det var for få som dro på match, vi var da tross alt 3.000 medlemmer i Klanen.

I en sesong som kulminerte med at botta endelig kom hjem til Oslo Øst og Sergej Pusjkov pissa ut av døra på Broadway på gullfesten («Jai fant ikke det toalett» som han forklarte det) var jeg på ca 40 av de 44 spilte kampene hjemme og borte. Det tror jeg de andre på bussen var også..

I en parentes kan det nevnes at jeg var på nesten samtlige fotballkamper i 97 og 98-sesongen, inkludert innendørsturnering med Vålerenga Fotball i Globen i Stockholm blant annet mot Sveriges kuleste fotballlag: Hammarby. Vi var 40 mann i bar overs som sto i svingen og sang «for en gjeng med bønder» til 1500 Bajenfans...

Tilbake til hockey: Skyene var på horisonten for vårt ishockeyfølge. Vi hadde kanskje orket mer siden vi var så sultne på at Vålerenga skulle vinne gullet etter at Storhamar hadde hatt det i tre sesonger og Lillehammer i én. Og vi hadde det gøy. Men kanskje brant vi lyset i begge ender. Eller serieoppsettet og bonusrundene gjorde det for oss. Selv hockeysupportere er folk, og selv om egen begravelse var eneste gyldige grunn til fravær begynte folk å falle fra. Uten å dø.

Det er november 2005. Serien er halvspilt og jeg har ikke sett en eneste hockeykamp ennå. Og det tror jeg ikke mange av de som var på bussen i 1998 har heller. Det tok ikke plutselig slutt, det var først slik at de litt lengre unna bortekampene ble droppet. Så dro man

ikke på de mindre betydningsfulle bortekampene. Og så begynte man å bli så lei Hamar at man kunne spy bare ved tanken på å se den bygda. Bonusrunder og delt overlegenhet mellom oss og dem gjorde at man møttes fire ganger i serien, fire ganger i bonusrunder og deretter i sluttspillet. 12 kamper eller noe sånt mot dem i løpet av en sesong. Nesten en halv fotballserie mot ett lag – smak på den. Så orket man bare hjemmekamper før man fikk barn hvilket gjorde 18.30-kamper tirsdager og torsdager fryktelig vanskelig å motivere seg til. Og så er man her hvor man ikke har møtt opp i det hele tatt denne sesongen.

Innimellom hyler en eller annen om at man ikke kan synges året rundt med Vålerenga dersom man ikke følger hockeyen også. Eller så hører man (forståelig nok) skuffede hockeyspillere klage over at det er dødt i Amfien. Men det er ikke en konstruktiv kritikk, for man får ikke flere på hockeyen ved å æreskjelle dem. Snittet på Jordal ligger nå på rundt 1,400 tilskuere, hvilket er 800 færre enn i OL-Amfien til Hamar, og 2-300 færre enn i Stavanger og Trondheim.

Jeg skal ikke ta hele remsa om bonusrundene og antall kamper her, den er sagt så mange ganger. Men for eventuelle nye: det er fortsatt for mange kamper til at man som supporter kan ha noe å glede seg til. Vi velger heller å se det positive: Med unntak av et irriterende overlegent Storhamar-lag er serien fryktelig jevn nå. Det var et argument mot å dra før – det at kampene var forutsigbare. Alle visste at Vålerenga ville vinne omtrent det meste, spenningen var borte. Nå er det faktisk slik at hver kamp kan tapes. Eller vinnes.

Nå er Klanen 13.600 medlemmer. Da skulle den gamle logikken tilsi at det burde være noen 1.000 av dem på Jordal. Men hvorfor det, dersom de fleste av dem ikke bryr seg om hockey? Og de som bryr seg er kanskje sånne som meg, som folte seg utbrent av alle kampene og den lange sesongen som aldri slutter som Vålerenga-supporter.

Det er på tide å stikke fingeren i jorda og innrømme. 13.600 medlemmer vil aldri være tilstede overalt hele tiden der det er Vålerenga Ikke 1.000 vil være det en gang, og kanskje ikke 100 en gang. Vålerenga er altfor

mye til det, og det er det ikke noe galt i å si. Alle kan og vil ikke følge Vålerengas fotball-lag i Tippeligaen, 2. divisjon (nå), 4. divisjon og 7. (eller hvor det nå er fjerdelaget er nå), samt håndball, innebandy, ski og ikke minst noen og førti ishockeykamper. Hvilket bringer oss til Royal League, en fotball-liga som fyller tiden mellom Tippeligasesongene og gjør at alle som følger fotball kan synges «året rundt med Vålerenga» uten å være flau i det hele tatt. Royal League-sesongen går parallelt med hockeysesongen. Siste seriekamp i hockeyen er i slutten av februar, mens sluttspill og finaler er i mars/april antageligvis. Royal League-gruppespillet avsluttes 16. februar og sluttspillet er i februar/mars med finale 6 april.

Jeg har selv skrevet mange flammende innlegg om å få folk på hockeykamp. Og mislykkes kardinalt med det kan man vel si. Dermed skal jeg ikke prøve å formane noen om å møte opp overalt, det er for dumt. Men selv om ikke alle er alle steder kan noen av oss være noen steder. Det er rom for at vi kan velge det vi vil selv. Det eneste av oppfordring jeg vil komme med er at du som leser av dette og medlem av Klanen drar på et eller annet Vålerenga-arrangement av og til gjennom vinteren også, enten det er ishockey eller Royal League, eller noe annet. Per definisjon forplikter medlemskapet bare ovenfor deg selv. Men i de fleste øyne vil man vel si at man kan ikke la være å dra på alt, og samtidig kalle seg Klansmann.

For meg er fotballsesongen nå over. Og akkurat som jeg syntes en gang at det ble for mange hockeykamper syns jeg nå det er nok fotball for meg. Noe av gleden med å gå på kamp er å kjenne at det bygger seg opp til matchen, at man gleder seg og at man dermed gløder litt for laget sitt. Ikke at man er på et pliktlop. Med hockeyen ble den gløden nesten helt drept, og jeg

Jeg finner tid til å gå på et Vålerenga-arrangement i uka i snitt. Er du en av dem som orker og rekker mer enn det hyller jeg deg. Da er du som meg i 1998, stå på mens du orker. Respekt, rett og slett. Men akkurat som jeg valgte vekk hockeyen mens Tippeligainnspurten sto i år (og i fjor) på velger jeg vekk Royal League nå. I fjor så jeg ikke en eneste kamp i RL live. I stedet dro jeg på hockeykamper, primært hjemme. Dermed fikk jeg sett litt hockey i fjor til slutt. Og det slo meg: hver gang jeg var på Jordal hadde jeg det bedre enn jeg har hatt det på lenge. Med ventetid og forventninger gledet jeg meg mer.

For meg er Royal League treningskamper med ekstra glasur. Mens det spilles skikkelig serie i hockeyen. Mens Vålerenga Fotball kan vinne åtte millioner kroner kan Vålerenga Hockey vinne NM-gull. Og siden jeg vet at jeg ikke kan og vil gå på alt blir min konklusjon: Om jeg skal på kamp på vinteren, både for min egen interessedel og for familiefredens skyld så velger jeg min første kjærlighet: Vålerenga Ishockey.

Hver og en av oss skal være i stand til å tenke gjennom sine resonnement, sånn som mitt over. Om ikke jeg er på Royal League-kamper skal ikke noen kunne tyne meg for det, like lite som noen skal kunne skjelle ut folk for å få de til Jordal Amfi. Det viktigste for klubben, enten vi snakker hockey eller fotball er at vi er der. Alltid som ambassadører for Vålerenga ved å være supportere, av og til som tilskuere på Amfi eller Stadion. Det viktigste er ikke hva du velger. Det viktigste er at du er der. På en eller annen tribune, som Vålerengas-supporter.

HipHop

Foto: Thomas Brække Sæteren

Framtiden i våre klamme hender:

Royal League, nytt stadion, nye fjes, gamle fjes og noen fjes blir borte.

...og hvor står Klanen...

Litt om dette og enda litt til på de neste sidene.

Neste sesong. Eller er det nå?

Vi kan jo se fram mot sesongstart 2006. Men sannheten er at sesongen 2005 er i gang ennå, og akkurat som jula fortsetter den til påske. Royal League er i gang og denne gang er det Start, FC Midtjylland, og i mine øyne Sveriges kuleste klubb, Hammarby som er våre motstandere. Etter teståret i fjor virker det som om ligaen har satt seg. «Alle» i alle de tre nordiske landene har landet på konklusjonen om at dette er langt bedre enn daffe treningskamper. RL har en betydning selv om den ikke når Tippeligaen og Europaspill til knærne. Fortsatt er det ingen reell sportslig gevinst i form av å kunne kalle det en skikkelig turnering. Du kommer ikke ut i Europa gjennom RL. Norsk SupporterAllianse kalte det en gang treningskamper med glasur. Jeg tror vi nå kan kalle det treningskamper med skikkelig mye glasur. Verdifull erfaring, betraktelig bedre motivasjon for spillerne, moro for oss og endog noe økonomisk gevinst for klubbene. Man kommer ikke fra det: Royal League er bra nok.

Problemene som har dukket opp med ligaen er i først hånd vært hvor man skal spille kampene. Forståelig nok vil RL-ledelsen at kampene skal spilles på skikkelige stadions der klubbene ellers spiller, men dessverre så har man i sin visdom hos NIF, NFF og Oslo Kommune endt opp med en skikkelig fotballstadion i byen Oslo. Bislett er voldtatt og etterlatt som en slapp friidrettstadion med ubarbert gressmatte. Ulle-

vaal tåler ikke to eliteserierklubber pluss landslag, særlig ikke når Lyn-spillerne er slike slappe jævlere som subber knottene sine i gresset. Nå ble det gitt dispensasjon av NFF til å bruke Ullevaal til den første kampen, men situasjonen er uholdbar når stadion egentlig ikke kan brukes, og RL-ledelsen gir bøter dersom man spiller kampene på andre arenaer. Da ble det plutselig snakk om å spille på kunstgress i Tønsberg til noen hundretusener per kamp. At det er danske fotball-ledere i FCK som minst av alle skjønner dette er kanskje ikke overraskende. Kanskje vi skal teste Bislett når stadion er klar. I beste fall kan det hende at det er helt ok sånn innimellom, og om ikke annet får vi bekreftet at den gamle vakre damen er ødelagt og skjendet...

Stadion – fortsatt på jakt etter et hjem.

Og Royal League blir primeksempel på at de høye herrer i NFF, NIF og Bystyret gjorde en grov feil da de sa det holdt med Ullevaal. Oslo er helt på bærtur sammenlignet med resten av landet når det gjelder stadionsituasjon. To Tippeligaklubber, hvorav en av dem er ett av landets mest populære, skal dele stadion med landslaget. Politiske og økonomiske interesser slår hverandre i hjel hver gang man kan skimte en ny stadion i det fjerne, og det er bare frustrerende. Jakten på ideer slår også de andre ideene i hjel. Akkurat når man er skal kjempe for en plassering dukker det opp en annen ide. Og de brukes av politikerne så de kan

si: «Jammen, dette var interessant, dette må utredes». Dermed legges det til et nytt år eller to med venting på et skikkelig hjem. Det suger.

Og på tross av vår glede over at Entra vil finansiere og mekke ny stadion på Sørenga i Bjørvika, (som politikerne sier ikke går an på grunn av en ferdig regulert toårsplan...), skal vi være forsiktige med å brukes som 13.600 nyttige idioter for at investorer blir rikere. Kort sagt, ja takk, men Klanen bør få definert sine krav til hvordan en sånn stadion skal være og brukes. Det handler om ikke mistro til Entra på noen måte, det handler om at det finnes mange krefter og mennesker som ønsker å profitere på klubben Vålerenga og/eller Klanens merkevarenavn og medlemmer.

Alt vi tar i blir til gull?

Historien er full av dem. Firmaer, politikere, kjendiser osv som plutselig og veldig offentlig erklærer sin støtte til Vålerenga. Bare tenk på alle de produktene som prøves prasket på deg, Enga-øl, kredittkort, brød, timeshare, strøm osv osv. Noe fra det offentlige Vålerenga, noe fra atskillig mer uautoriserte figurer. Noe er helt ok, noe er definitivt lugubert.

Tenk på alle de som plutselig ble så offentlige Vålerenga-sympatisører og supportere. Tine Schei Grande (Venstre) var plutselig veldig ivrig i kampen om Bislett før den falt. Mange stusset plutselig da Tommy Steine

og noen forlater oss aldri...

Foto: Thomas Brække Sæteren

Noen reiser...

Foto: Kasper Wikestad

noen kommer...

Foto: Kasper Wikestad

sang vålerengasanger feil på TV mens han gjennomførte kardinals synden blant erfarne supportere: Han hadde skjerfet knytt rundt hodet. Og er det ikke kuriøst at Erling Fossen plutselig ble diehard Vålerenga-supporter? Eller er det litt mistenkelig når det ser ut som at han er ute etter å fremme sine egne Oslo-prosjekter og dyrke sitt eget navn gjennom Vålerenga i stedet?

Tenk på alle de rare firmaene som plutselig fant ut at Vålerenga trengte pengene deres. Jeg snakker ikke om Hafslund, Sony Ericsson, Continental og Entra, som tross alt er seriøse bedrifter. Men vi har i nylig tid blitt spionert av firmaer som er mistenkt for pyramidespill (Eurosmart). Og en dag man ruslet nede på Aker Brygge i sommer ble man møtt av en dame med vålerengajakke som solgte timeshareleiligheter. En hovedsamarbeidspartner faktisk til Vålerenga. Ikke bare det, plakaten har vært ute med Rekdal som promoterer den virksomheten. Vi skal ikke være for konsekvente med å dømme sånt nord og ned, det er forskjell på sleipe firmaer og rene skurker i denne bransjen. Men du ser ikke meg sette en krone i sånt.

Poenget er at vi nå er store nok til å kunne være litt kritiske når noen skal selge deg en Vålerenga-crocketsett eller en Klans-bungalow (yay, god ide!) i Thailand. Og at ikke alle og enhver skal kunne bruke Vålerengas navn, spillere, ledere, supportere og kultur til sin egen glede og vinning.

Utfordringer på rekke og rad.

Tippeligasesongen var ikke før ferdig så var det hele i gang. Etter litt farse er det i det blå, (sorry) om det blir Patrik Suffo-overgang (høres ut som en god dessert det navnet). Jarl André Storbæk fra Ham-Kam er klar, til de grønne supporternes rødglødende irritasjon. Apropos rødglødende irritasjon: Jan-Derek Sørensen har gått fra Lyn til oss. Noe som resulterer i at pannebåndene sitter en smule trangt rundt pæra på illsinte fjortiser fra Midtstuen.

Ivers er ute av troppen, men ingen vet hvor han drar. Vår assistenttrener Geir Bakke er blitt hovedtrener i Moss. Fremover ser vi på både Rune Lange og Rob

Friend som nye spisser. Mens det på trenersiden er snakk om å ansette en analysesjef, og da er Egil «Drillo» Olsen nevnt. Vålerenga er som fluepapir på alle virker det som. På den sportslige siden er det jo kjempesint, så lenge ikke alle tror at Vålerenga er synonymt med fantastiske lønninger og lange kvelder på Odeon. Oops, sorry – det rotteriret er jo stengt.

Størst oppmerksomhet vakte det allikevel at Kjetil Siem i skrivende stund teller på knappene om han fortsetter. Mens Rekdal ikke har skrevet under ny kontrakt ifølge VG fordi han ville ha mer lønn enn Vålerenga og Siem kunne gi. Media spekulerer i uenighet mellom dem, mens de begge avkrefter det.

Interessant nok fortalte Siem i VG at han skulle til London for å klargjøre det hele for Fredriksen og Trøim i Bryggegata AS. Og hva har styreleder Mollekleiv å si i saken? Det hele synes vi er å forstå. Akkurat nå er det lite annet å gjøre enn å vente – og undres over hva som skjer. Noen av dere nye vil sikkert syns dette er rart, hvordan kan en skute på så rett kjøøl plutselig seile med tilsynelatende tung slagside? Rent utenom at jeg merker jeg begynner å bli for glad i maritime metaforer kan jeg fortelle at vi som har vært her noen år lar oss ikke overraske av en liten brottsjø.

Jeg har hintet om det før, men jeg skal forklare: Vålerenga, logoen og alt som hører til det er i seg selv en urkraft som nesten alle alltid undervurderer. Det er så mange som vil være en del av Vålerenga at kraften blir stor og sterk. Og jo større og mektigere, jo vanskelig er den kraften å kontrollere. Og jo flere vil kontrollere den. Det er Vålerengas iboende faenskap. Alltid når du tror at det endelig begynner å sitte tar det ikke mer enn et år eller to før dritten flyr igjen. Det er ikke lett å kontrollere kraften i Vålerenga. Ingen kan det alene. For å klare det må man samarbeide. Det har klubbens ledere og trenere klart i noen år nå. Spørsmålet er om man klarer det videre også. Og om ikke, klarer de som tar over å styre skuta tilbake på rett kurs igjen? (Tut tut!)

Der vi har stått samlet over alle år jeg har vært med er blant Vålerengas supportere – eller Klanen som vi tross alt kalles.

helt gull!

Vi i Usbl synes det er ekstra gøy å være hovedsamarbeidspartner til Vålerenga fotball i disse dager. Gratulerer med gull, gutter! Takk for en fantastisk sesong til alle spillere, trenere og støtteapparat. Nå skal det bli godt å komme hjem og hvile noen dager. Til kjæresten og familier. Til hus og leiligheter. For mens dere har prestert på gressmatta, gjør vi alt vi kan for å skaffe boliger til fotballspillere og alle andre som trenger et godt tak over hodet i Osloområdet.

Foto: Thomas Brække Sæteren

Vi er mange og vi er forskjellige. Les mer på neste side.

Klansliv: Gammelt og nytt, samlet eller splittet?

Foto: Jon Sandem

Derfor har vi klart å være en del av Vålerengas kraft som ikke bare har vært en motbalanse til egotrip-pende formenn og maktsjuka investorer. Fordi vi har vært samlet. Og Klanen har fremfor noen vært kulturbæreren for Vålerenga. Det er ikke breialt å si at uten Klanen hadde kanskje ikke Vålerenga lenger vært Klanen. Det er faktisk typisk Vålerenga å si det. Nettopp derfor bør vi være veldig klar over de utfordringer vi står ovenfor.

Som nevnt ligger også for oss på tribunen kimen til en fiasko i vår suksess. Med eksplosiv vekst har vi fått nye medlemmer som har en helt annen historikk og supporterkulturell bakgrunn enn oss som var her fra midten av 90-tallet. De har kanskje aldri skjönt hatet mot XXX, drukket tran i Moss eller hørt om Fuglekongen, Rasta og Æljen. De har lest om Italia og Ultrasene fremfor å vokse opp med engelsk vokalkultur og humor. Samtidig har mange av de eldre kanskje blitt litt slappere. Kanskje man ikke gir så mye gass på tribunen lenger, og da mener jeg ikke tarmgass, det er det fortsatt nok av.

Vi har i motsetning til hva folk tror alltid hatt egne mindre klikker og grupperinger innenfor Klanen. Enten det var Nesoddengutta, Blåbussen, eller VPN-nerdene. (tji-hi). Men alle var under samme flagg: Klanens. I våre dager er vi fortsatt under det samme flagget, men man kan spørre seg hvor langt forskjellene mellom nye og gamle kan gå før man ikke lenger er enige nok. Vi må møte de utfordringene fra hver vår kant med forståelse.

Jeg har alltid satt stor pris på humoren vår, og variasjonen i sangrepertoaret vårt. Akkurat nå er det forøvrig EngaTifo som ivaretar humoren vår best med de

herlige tekstene og ideene deres, respekt for det. Men i våre nye tider hører man nye folk seriøst debattere for at vi må bruke tromme for å få samstemt sang. Det vrenger hele magesekken min, langt tilbake i forrige uke. Selv om jeg syns "Kjempe på, kongeblå" og "Vi er Engas tolvte mann" er bra sanger som ljoer godt så gråter jeg om vi skal synge de to sangene akkompagnert av en tromme i 2 x 45. Da er vi blitt til kjedelige Kanarifansen da, uansett hvor høyt det låter.

Men allikevel skal jeg ikke møte de nyes ideer med fnys og forakt, selv om jeg skulle være uenig. De er fremtiden, og selv om jeg er uenig i noen forslag er det de som kommer med fremdriften. Det er de som bidrar med nye tanker, og selv om noen tanker er på bærtur i min verdensforståelse vil de også komme med gode ideer. Ideer som bringer Klanen fremover og sørger for at vi fortsatt vil være best. Vi som er gamle må tåle at de nye er energiske og gjør mye rart. De gjør mye godt også. Og vi må «lære» dem det vi kan og har erfart gjennom årene, historien fremfor alt. Grunnen er ikke å være formyndersk, grunnen er at slik vil de lære hva det vil si å være hva det er å være en del av Klanen og Vålerenga. Den kunnskapen parret, (ikke en seksuell en) med deres pågangsmot er vår framtid uansett hva klubben skulle finne på for noe rart. Samtidig må de nye skjønne at det er mange som har vært her lenge også, ikke bare mange som har kommet til. Jeg håper de er villige til å lytte og lære, uten at det kveler kreativitet og entusiasme. Slik vil gammelt og nytt bli en, og være sterk. Framfor mange og splittet. Vi står sammen, og kjemper, og vinner til slutt.

HipHop

Foto: Thomas Brække Sæteren

God som gull

Hvilken sesong – og hvilket lag! Takk til alle spillere for nervepirrende øyeblikk og strålende spill på gressmatta. Vi i Continental har alltid ment at det viktigste er å prestere på bakkenivå, men etter å ha sett Steffen i aksjon skjønner vi at det går an å skape resultater i de høyere luftlag også. Nå lokker nye utfordringer. Husk bare å ha dekk fra Continental på veien videre, Steffen!

www.continental.no

Continental
Norges mest kjøpte dekk

EngaTifo 2005

del 2

Med tifoarrangementer på 46 kamper pluss Royal League-kampene i hver ende av den norske sesongen har EngaTifo hatt et begivenhetsrikt år. Vi kommer til å legge ned like mye arbeid, men gjøre noen annerledes prioriteringer til neste år. Men et av målene i år var å vise at vi kunne ha arrangementer med spesialproduserte ting i alle obligatoriske kamper. (del 1 finner du i forrige nummer av Klansropet). Av plasshensyn finner dere ikke bilder av alt vi har laget men det er lagt ut en egen oppsummering av 2005 sesongen på www.klanan.no Her finner dere alt vi har av bilde-dokumentasjon og en del videoklipp blir også lagt ut, det er tross alt Jul.

Brann - Vålerenga

Engangsbanner "Flo - for god for Brann", pluss noen bluss og masse flagg. Det viste seg jo da også at Flo var for god til å skulle møte Brann i denne kampen.

Vålerenga - Ham-Kam

Hostsesongen startet med en ark- og flagg-mosaikk med teksten "VIF Oslo". Mens Vestbredden vanligvis er veldig tett på alle mosaikker, merker vi at dette er en feriekamp med litt få til stede, og mosaikken blir ganske "hullete" til oss å være. Unge Enga hadde "Unge Enga - Nå og alltid" på et engangsbanner.

Vålerenga - Haka

Flagg og tostangsflagg pluss et engangsbanner med budskapet "Til mesterligaen i kongeblått".

Haka - Vålerenga

Med et banner der det sto "Sisu=EPO" klarte vi å få omtale i finske aviser. "Finsk sisu" er som kjent tæl som gjør at idrettsutøvere og andre i de tusen sjøers land aldri gir opp. EPO er blodddoping...

Vålerenga - Tromsø

Engangsbanner med "Mørketida kom tidlig i år" i kombinasjon med vifteflagg og tostangsflagg.

Norway Cup

Tifogruppa lagde et "Sletta rundt med Vålerenga"-banner som fulgte Klanen rundt sletta gjennom hele uka. I tillegg var det bluss i en av finalene Vålerenga var i.

Vålerenga - Club Brugge K.V.

To lange engangsbannere som til sammen fortalte dette: "Brugge var vikingenes port til nederlandene. Club Brugge er Vålerengas port til hele Europa."

Club Brugge K.V. - Vålerenga

Mange bannere og flagg, pluss et engangsbanner hvor det sto "Brugge: Lykke til i UEFA-cupen".

(se s. 42-34 for bilde)

Aalesunds FK - Vålerenga

Et enkelt arrangement på Årets bortetur også for EngaTifo. Giga-tostangsflagg med enkeltbokstavene "Vi er Enga" pluss flagg og bannere

Vålerenga - Brann

Gigantbanner bak Vestbredden: "Vi gaper høyt fordi vi vil ha alt" og cupbanneret ble utvidet til "VIF tar... Ett skritt på veien mot Norgesmesterskapet". Engangsbannere i Cola-svingen: "Vi er motstandere på banen, men en ting er vi enige om: Bergen ut av Norge!" "Kom dere til helvete ut av norgesmesterskapet". I tillegg et banner med "Frigi Gashi!"

Vålerenga - Bodø/Glimt

Et engangsbanner som pekte framover: "Fire trofeer igjen å kjempe om: Serien, kjøppen, Royal League og UEFA-kjøppen"

Vålerenga - Molde

Her bestemte vi oss for å lage noe som var overraskende stort, og slo til med en tidslinjemosaikk der banneret mellom etasjene forteller om årene som har gått siden Norge fikk en samlet serie i 1963, og arkene på Vestbredden forteller om hvordan det har gått med Vålerenga disse årene. Pila til slutt peker selvsagt rett til himmels!

Fredrikstad - Vålerenga

To engangsbannere "Får en jeng med bøner" – som spiller på en feilstaving FFK-supporterne hadde i en tidligere kamp. Og "Hva skjedde med søndag 1800?" som selvsagt spiller på tidspunktet man starter en fotballkamp i Norge. I tillegg var tribunen i Plankebyen spekket med flagg og tostangs.

Har du lyst til å være med EngaTifo?

Da vil vi gjerne ha med deg også! Tifograppa er trolig den aller enkleste måten å bli kjent med nye Vålerenga-supportere. Send en mail til tifo@klanen.no. Det er ikke behov for noen spesielle kunstneriske evner fra før. Vi er en stor gjeng med både funksjonelle og dysefunksjonelle folk i alderen mellom 10 og 50 år.

Vålerenga - Lillestrøm

Engangsbanner til 1980-gutta: "26/10-1980: LSK-VIF 1-4. Takk gutta!". En vendbar mosaikk på Vestbredden der "En By" skiftet til "Ett lag". I tillegg hadde vi et minibaner i Colasvingen med et speilegg og teksten "Ikke engang kyllinger" (se s. 6. for bilde). Det er vel også mulig at EngaTifo hadde en finger med i spillet slik at det dukket opp et banner over Kanari-fansen der det sto "Norsk bonde- og småbrukarlag". I tillegg var det et engangsbanner på tysk med støtte til supporterne i Austria Salzburg, der klubben har blitt kjøpt opp og rasert av drikkevaregiganten Red Bull.

Vålerenga - Steaua Bucuresti

Engangsbanneret fortalte "Bun venit inapoi, rapid" (Velkommen tilbake Rapid) - ett av de øvrige lagene fra Bucuresti.

Lillestrøm - Vålerenga

"Ønskereprise: 6/8 2003: LSK-VIF 1-1 (11-12)" på et engangsbanner, og også en ønskereprise på OH-en: "Tid for omhet"-banneret fra 2003-sesongen. I tillegg banneret som har vært med på alle cupkampene, "Et skritt på veien mot norgesmesterskapet", nå med tillegget "i dag også". At dette ikke gikk veien var trist, i hvert fall fram til vi vant seriegullet, og helt til Lillestrøm tapte cupfinalen.

Start - Vålerenga

Engangsbanneret vårt fortalte "Gratulerer med dagen Makrellstimen". Start feiret hundre år, og vi "feiret sammen med" erkefiendene i Mandal-skameratenes Makrellstim. I tillegg flagg, osv.

Steaua Bucuresti - Vålerenga

Et engangsbanner med teksten "Vi drar hvor som helst for å slippe unna NFF" pluss en bunt med flagg.

Vålerenga - FC Lyn Oslo

En avansert koreografi med 14 overheadbaner og mange forskjellige ark. Denne ramla litt sammen og ble ganske mislykket. Hadde den vært i dagslys ville den vært blant våre tre beste arrangementer i år. I tillegg hadde vi engangsbanner som "Hvor mange Lyn-supportere trengs for å skru i en lyspære? Begge!".

Viking – Vålerenga

Et lite overheadbanner med blå og røde striper og en "Vålerenga i mitt hjerte"-logo på midten sammen med banneret "Vi henter gull med hjem - takk for følget".

Vålerenga – Rosenborg

Med et mulig gull å feire samme kveld ønsket vi ikke den store ryddejobben. Med 4 grader og regn i Oslo ønsket vi ikke den store rigge-jobben heller. Likevel fikk vi til en flott liten sak med stripes der motivet "Gamle Oslos Stolthet" ble presentert i graffiti-strek. I tillegg hadde vi et

banner hvor David Brocken på flamsk ble hyllet for sine to år i Vålerenga, og en sjettede trønderlov: "Bli itj kvass uten Adidas".

Odd Grenland – Vålerenga

En tribune uegnet for å se fotball. Vi tok med oss 1700 stjerneskudd. Foran dette hadde vi banneret "Så stolt, så Vålerenga". I den andre svingen forklarte vi hvorfor folk var på kampen: "Alle er her for å se Vålerenga ta gull", Etter at kampen, mesterskapet og sesongen var i boks fant vi fram "Gull 05"-banneret vårt også. 190 bluss på Rådhusplassen var også i regi av EngaTifo.

NORSK FILMINSTITUTT & OSLO BYARKIV PRESENTERER

BY OG GATE BUSS OG TRIKK

24 OSLOFILMER FRA 1948-1958

Harde pakker til Jul

Både Klanen og TV2/Vålerenga gir ut hver sin DVD fra sesongen 2005. Men skal man først fylle opp med harde pakker under julegrana anbefaler vi denne godbiten.

"BY og GATE, BUSS og TRIKK"

24 Oslo-filmer på DVD er tilsalgs i Filmbutikken i Filmens Hus, Dronningens gate 16 og på nett: www.nfi.no/filmbutikken.

Denne dobbel DVD'en er gitt ut av Norsk Film-institutt i samarbeid med Oslo Byarkiv og anbefales på det varmeste til alle som har et hjerte for Oslo by. Les mer om produksjonen på:

http://www.nfi.no/filmbutikken/_nyheter/vis.html?id=1657

BYENS BESTE

80 budbiler

20 lastebiler

Gode ref. og priser

Levering til avtalt tid

DØGNSERVICE

22 79 00 00

Snart 20 års erfaring

www.toms.no

TOM'S ONLINE
TRANSPORT & BUDSERVICE AS

Bud – vare – last

Klanens demokonkurranse!

I samarbeid med C+C Records slipper Klanen en ny CD med mange store artister til seriestart 2006. Ved siden av etablerte navn innen rock, rap og beslektede musikkformer, ønsker vi på denne CD-en også å få med de skjulte skattene musikerne i Klanen sitter på.

Derfor utlyser vi en demokonkurranse.

Vi vil gjerne ha sanger på mellom to og fire minutter, og vi ønsker at sangene skal ha «et normalt demo-nivå». Dette betyr at man ikke må gå i dyrt studio for å få det til, men at det trolig heller ikke holder med kassettspiller-opptak fra en bandøving.

**Innen 15. januar sender du inn en CD eller minidisc med det ferdige resultatet til Klanen, Postboks 6947, St. Olavs Plass, 0130 Oslo.
Merk konvolutten «demokonkurranse»**

Premiering:

Vinneren av konkurransen får 10.000 kroner, eventuelt studiotid til å spille inn en bedre versjon av sangen pluss deltakelse på skiva. I tillegg deler vi ut sesongkort til de nest beste bidragene. Vi forbeholder oss retten til å bruke alle innsendte bidrag på denne utgivelsen.

I juryen finner vi Freddy dos Santos fra A-laget, Christer Falch fra C+C Records, pluss Kjell Grønningen og Kjell Henning Thon fra Klanen